

بریسکه‌ی بیست و سی‌هه‌م

په‌یامی سروشت

نهم په‌یامه له بنه‌رته‌دا یادخه‌ره‌وه‌ی شازده‌هه‌م بوو له په‌یامی یادخه‌ره‌وه‌کان (واته بریسکه‌ی حه‌فده‌هه‌م) به‌لام له‌به‌ر نه‌و گرنگی‌یه به‌رزه‌ی که تیایدا‌یه، جیا کرایه‌وه و کرا به (بریسکه‌ی بیست و سی‌هه‌م) چونکه نهم په‌یامه نه‌و جوړه کوفره قه‌لاچز ده‌کات که له چه‌مکی "سروشت" هوه په‌یدا بووه. به چه‌شینکی وا که نیتر له‌توانیت له‌سهر یی راپوه‌وستی و، به‌ردی بناغه‌شی ریشه‌که‌ن ده‌کات.

بیدار کردنه‌وه‌یک:

نهم په‌یامه چیه‌تی (ماهیه) ی نه‌و ریږه‌وه‌ی پروون کردوه‌ته‌وه که سروشت په‌رسته سهر که‌شه‌کان ده‌یگرته‌به‌ر و، مه‌ودای دووری نه‌و ریږه‌وه‌ی له ته‌رازوه‌کانی ژیری‌یه‌وه و راده‌ی خورافی‌یه‌تیشی خستووه‌ته پیش‌چاو. ته‌م‌ش له‌رینی باسکردنی "نؤ" دانه مه‌حال (نه‌گونجاو) که له بنه‌رته‌دا به‌لای که‌مه‌وه پوخته و کورته‌ی "نه‌وه‌د" دانه مه‌حالتی که له‌م کی‌شه‌یه‌دا هه‌ن.

جا له‌به‌ر نه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌و مه‌حالتی له‌چه‌ند په‌یامیکی تر‌دا پروون کراونه‌ته‌وه، نه‌وا پوخته‌که‌یان له‌ناوه‌ندی نهم مه‌حال و نه‌گونجاوانه‌ی ئیره‌شدا هینراون، یان زور به‌کورتی لی‌ره‌دا باس کراونه‌ته‌وه.

لی‌ره‌دا پرسیاریک دپته پیش و به‌دلدا دپت که:

ماده‌م نه‌و ریږه‌وه‌ی سروشت په‌رستان گرتوویانه‌ته‌به‌ر تا نهم راده‌یه گپروگرفت و خورافه‌تی تیدا‌یه، ئیتر چو‌ن چه‌ندین فیله‌سووف و زانای به‌ناوبانگ و گه‌وره گرتوویانه‌ته‌به‌ر و جل‌ه‌وی ژیری خویان داوه‌ته‌ده‌ست؟

وهلام:

ئەو فەیلەسووف و زانایانە "راستی" و "ناوەرۆك"ی ئەو
پێباز و پێرەو هیان بۆ دەرە کەوتوو^(۱). لەبەر ئەوە، بەو مەحال و
گیر و گرفت و دەرەنجامە دوور لە ژیری یانەشیان نەزانیوە کە ئەو
پێنگایە داخواریەتی و، لە سەرەتای هەموو مەحالیکی ئەم پەیامەدا
باس کراون.

وا ئیستا من ئامادەم بۆ ئەوەی چەندین بەلگەی پروون و بەهیز و
توندوتۆڵ بۆ هەموو ئەو کەسانە بهێنمەو کە تا ئیستاش گومانیان
لەم مەسەلەیەدا هەیە و، لەم پەیامەدا ئەمەیان بە درێژی بۆ پروون
دەکەمەو.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِ اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (إبراهيم: ۱۰)

ئەم ئایەتە پێرۆزە، بە بۆنەی ئەو پرسبارە کە تیایدا یە و بۆ مەبەستی ئینکاری کردنی
هەلۆیستی بەرامبەر هینراوەتەو، بەلگەیە کە بەهیزی پروون و گومان لێ نەکراوی
"پروون" و "یەکتایی" خوای گەورە یە.

بەلام پێش ئەوەی ئەم نەینی یە بە پروونی ئاشکرا بکەین، دەمانەوی بۆ ئاگادار
کردنەوێ خۆیتەری بەرێز ئەمە ی خوارەوێ پێش چا و بچەین:

(۱) ئەو هۆبە کە بە تەواوی بۆ دانانی ئەم پەیامە هانی دام، ئەو بوو کە هەستم کرد هینشیک توندوتیژ
لەسەر قورئانی پێرۆز و راستی یەکانی ئیمان لە ئارادایە لە پێی ناشیرین کردن و ئالۆزاندنی ئەو راستی یانە و،
بەستەوێ ئیلحاد بە سروشتەو لە پێنگای بێیاردانی چەند پەيوەندی یە کە و هەمی یەو، هەروەها پێینی ناوی
خورافەت بەسەر ئەو شتەنە کە ژیری یە کورت بین و بۆ گەنەکانی ئەوانە ی ئەم کارە ئەنجام دەدەن، هەستی پێ
ناکەن!

جا ئەو هینشە ی ئەوان تووڕەبوونیک بەتینی لە دەروو غدا هەژاند و گێرکانیک گەورە ی بەردینی لە
دەلدا تەقاندەو کە لە دڵەو پەری سەند و شینواری پەیامە کەشی گرتەو. ئەوەتا ئەم پەیامە سەر و گویلاکی
ئەو مەرجید و ناحەقەوانە ی – کە پشت لە حەق هەلەدە کەن – بەو بەردە گێرکانی یانە داگر توووەتەو. دەنا
داب و شینواری "پەیامەکانی نوور" لە بنەرەتدا بریتی یە لە نەرمی و لەسەر خۆیی لە باسکردنی ئەو بابەتەنە کە
لێیان دەدوینت. (دانەر)

له سالی (۱۳۳۸) دا^(۱) بانگیشتیان کردم بۆ ئه نقره. که رۆشتم، لهوئ دلتخۆشی و شادمانیی ئیماندارانم بینی به بۆ نهی سهر که وتی سوپای ئیسلامهوه به سهر یۆنانی به کاندای. به لام له هه مان کاندای جهو جوتلی سامناکی بئی پروایی و ئیلحدیشم بینی که له رپیی به کارهینانی فرتوفیل و له خشته بردنی خه لکی یهوه خه ریکی جئی کردنهوهی چه مکه کان (المفاهیم) ی خۆی بوو له ناو دل و دهروون و بیروباوهری دامه زراوی ئیمانداراندا، بۆ ئه وهی له خشته یان بیات و بیروباوهریان ژه هراوی بکات.

منیش که ئه مه م بینی و هه ستم پئی کرد، له ناخی دلمه وه داخ و خه فته دایگرتم و، له ده ست ئه وه دیوه سامناکه ی که ده یه ویت په لاماری پایه و بنچینه کانی ئیمان بدات، هاوار و هانام برده لای خوا ی گه وری به ده سته لات و په نام به م ئایه ته پیروژه برده ده ستم پیوه گرت.

ئه وه بوو نامیلکه یه کی بچوو کم به زمانی عه ره بی دانا و، له چاپخانه ی: (رۆژی نوئ Yenî Gün) ی ئه نقره له چاپم دا و بلاوم کرده وه، که به دیه ی یه تی: "بوون" و "یه کتایی" خوا ی گه ورم تیدا چه سپاندبوو. به هۆی ئه وه به لگه به هیز و پته وانیه که له نووری قورئانی پیروژ وهرم گرتبوون و سهری هه ژدیهای بئی پرواییم پئی کوتابوونه وه و له و نامیلکه دا باسم کردبوون..

به لام جئی ده ست و شوینه واری ئه وه به لگه به هیزانه له به ره نگاری کردنی بئی پروایی و ئیلحدادا ده ره که وت، چونکه ئه وه نامیلکه یه ی که چاپم کردبوو تابلیتی پوخت و کورت بوو، جگه له که می ئه وانیش که بایه خیان به زمانی عه ره بی ده دا. له به ره ئه مانه، وه هم و خه یاله کانی ئه وه ئیلحداده - به داخه وه - پتر له گه شه و بلاو بوونه وه دا بوون. ئه مه ش ناچاری کردم که جارێکی تر ئه وه به لگانه به زمانی تورکی و به جورێکی درێژتر و روونتر سهر له نوئ بنووسمه وه. که نوو سیشمه وه ئه م په یامه ی به رده سته خوینهری به رپژ ده ر چوو.

جا له به ره ئه وه ی هه ندیک له م به لگانه له هه ندی په یامی تر دا روون کراونه ته وه، ئه وای لیره دا به کورتی باس ده کرین. هه ندیک تریش له و به لگانه ی که له په یامه کانی تر دا بلاو کراونه ته وه، لیره شدا ده ر که وتوونه ته وه. وه ک بلیی هه ر کام له و به لگانه به شینکی ئه م په یامه بن.

(۱) به میژووی پۆمی، که ده کاته: (۱۹۲۲ ز) و (۱۳۴۰ ک). (وه رگیر)

پێشه‌کی

برای مرۆفم!

بزانه و ئاگاداری ئەو بە کە چەند وشەیه‌کی سامناک هەن لە زاری خەڵکی یەو
دەردەچن و بۆگەنی کوفریان لیو دیت و، بەسەر زاری ئەهلی ئیمانیشتا تێدەپەرن، بێ
ئەو بە خۆیان بزائن، یاخود هەست بە بۆگەنی و مەترسیی ئەو وشانە بکەن. وا ئیمەش
تەنها سیانی گەرنگیان لێ باس دەکەین:

یەكەمیان ئەو یەكە دەلێن: (هۆکارەكان دروستیان كردووه). واتە هۆکارەكان شت
دروست دەکەن.

دووهمەیان، دەلێن: (ئەو شتە لە خۆیەو دروست بوو). واتە هەرچی شت هەیه
خۆی خۆی دروست کردووه، لە خۆیەو پەیدا بووه، ئەو شەکل و شێوێهێ
گرتووه‌ته‌خۆ.

سێهەمیان، دەلێن: (ئەو شتە سروشت داخوازی بوو). واتە شتیکی سروشتییه‌و
سروشت بەدییه‌ناوه‌و ویستوویه‌تی.

بەلێ، مادەم بوونەوهران هەن و لە بەرچاودان، بە چەشنێ کە هەرگیز پێی سەرپێچی
کردن لە بوونیاندا نییه‌.. هەر و هەما مادەم هەموو ئەو شتەکانی کە لە بوونەوهران
بەوپەڕی پێکۆپێکی و دانایی یەو دێنە جیهانی "بوون" و، هیچ کامیشیان ئەزەلی نین،
بەلکۆ هەموو تازە و دروستکراون ..

مادەم ئەمە هالی بوونەوهران، ئێر تۆش - ئەی بابای مۆلحید! - تەنها چوار پێگات
بۆ ئەم مەسەلەیه‌ لە بەر دەمدایه‌:

یان ئەو یەكە دەلێت: هەر شتیك لە بوون (وجود) دا هەیه - با بێئین زیندەوهرێك
بێت - هۆکارەكانی ناو ئەم جیهانە دروستی دەکەن. واتە لە ئەنجامی کۆبوونەوهری
هۆکارە ماددی یەكانه‌و بوونی دەست دەکەوێت ..

یان دەلێت: خۆی لە خۆیەو پێکەتوو ..

یان دەلێت: لەسەر داخوازی و بە کاریگەریی سروشت دیتە ناو جیهانی بوونەوهر.

یان ئەو یەكە باوهرت بە هیچ کام لەمانه‌نییه‌. ئەو کاتە دەبێ بێت:

(توانستی خواوەندی بەدییه‌نەری به‌توانای شکۆمەند دروستی دەکات و بوونی پێ

دەبەخشییت).

چونکه به پئی تهر ازووه کانی ژیری، جگه لهم چوار رینگایه هیج رینگایه کی تر له گۆرئ دا نی به بۆ لیکدانهوهی دروستوونی بوونه وهران. جا ئه گهر به شیویه کی بی گومان ئهوه چه سپا که سئ رینگاکانی پیشوو به تال و مه حال و نه گونجاون، ئهوا به پئی زهروورته و به داههت رپی چوارهم ده چه سپیت، که بریتی به له رپی بی گومان و دلنایبی به خشی "بوون" و "یه کتایی" به دیهینه ری میهره بان!

رینگای یه کهم

رپی یه کهم ئهوه رینگایه به که ده لیت: (کۆبوونهوهی هۆکاره کانی جیهان ده بنه هوی دروستوونی بوونه وهران و پیکهاتنی شتان)! ئیمهش له نیوان ئهوه مه حاله زۆرانهی که لهم رینگایه دا هه، ته نها سیانیان باس ده کهین:

□ مه حالئ یه کهم:

سه رنج له ههر دهر ماخانه یه که بدهیت، سه دان شووشه ی پر له ماده ده ی کیمیایی جۆراو جۆری تیدا ده بینیت.. گریمان پیوستی یه که هاته ئاراهه بۆ پیکهاتنی زینده هه ویریک لهو ماده ده و دهرمانانه. ههروه ها پیوست بوو زینده ماده ده یه کی نا ئاسایی و دژ به ژه ره کانیا ن لئ پیک به یئریت و، بۆ ئهم مه به سته رۆشتینه ناو دهر ماخانه یه که. که چاومان به ناو دهر ماخانه که دا گیرا چه ندین جۆرمان لهو زینده هه ویر و زینده ماده ده یه کی که دژ به ژه ره کانه لهو دهر ماخانه یه دا ده سته کهوت.

پاشان که ده ستمان به شیه لکردنی ئهوه هه ویرانه کرد، بۆمان دهر کهوت: هه ری به کهیان، به و په ری وردی، له چه ند ماده ده یه کی جیا جیای ناو ئهوه شووشانه و، به پئی تهر ازوویه کی دیاری کراو پیکهاتوو و پوخته کراوه؛ گرامیک لهم دهرمان و سیان لهو دهرمان و ده گرام لهوی تر. بهم جۆره و له ههر کام لهو دهرمانانه ئه ندازه یه کی تاییه تی یان لئ وهر گیراوه، به جۆریک که ئه گهر به اتایه و به ئه ندازه ی به شیک له یه که گرام زیاتر یان که متر بوا یه ئهوه تاییه ته ندی به زینده کاری یانه ی تیدا نه ده ما.

پاشان ئهوه زینده ماده ده یه مان هیئا که دژ به ژه ره کانه و لئی ورد بروینه وه. بۆمان دهر کهوت که ئه ویش به چه ند ئه ندازه یه کی دیاری کراو و به پئی چه ند تهر ازوویه کی

هه‌ستیار پیکه‌نراوه. ته‌نانه‌ت ته‌گه‌ر بهاتایه و به‌ئەندازه‌ی کیشی گه‌ردیله‌یه‌ک زیادیان که‌م بوایه، ئەوا تایه‌تکار‌یه‌کانی خۆی له‌ده‌ست ده‌دا. واته‌ئەو مادده‌ جو‌راو جو‌ران‌یه‌ ناو ده‌رمانخانه‌که‌ به‌ چه‌ند ئەندازه‌یه‌کی جیاجیا و به‌ چه‌ند ته‌رازوویه‌کی هه‌ستیار و ورد ئاماده‌ کراون.

جا ئایا ده‌چیته‌ عه‌قلی هه‌یج مرۆفیک‌یه‌ی ژیره‌وه‌ که‌ ئەو هه‌ویره‌ی ئاوا به‌م جو‌ره‌ هه‌موو به‌شیک‌یه‌ به‌ وردی حساب کراوه‌ و لینگ در‌اوه‌ته‌وه‌، به‌هۆی رینگه‌وتیک‌یه‌ی سه‌یره‌وه‌ په‌یدا بو‌ویت؟ یان له‌ ئەنجامی هه‌لکر‌دن‌یه‌ ره‌شه‌بایه‌ک به‌سه‌ر ئەو ده‌رمانخانه‌یه‌دا شو‌وشه‌کان به‌سه‌ر یه‌ ک‌دا که‌وت‌بن و ئەو ئەندازه‌ دیاری‌ک‌راوانه‌ی ئاو‌یت‌یه‌ی یه‌ک‌تری کرد‌ییت و به‌م جو‌ره‌ ئەو زینده‌ هه‌ویره‌ی پیکه‌ناییت؟!

ئایا مه‌حالی له‌مه‌ سه‌یر تر و، گه‌و جابه‌تی و خورافه‌ت و ئەفسانه‌ی له‌مه‌ خراپ‌تر و، ناحه‌قی له‌مه‌ نا‌ره‌واتر هه‌یه‌؟ ته‌نانه‌ت گه‌ر بی‌ت و نه‌فامی و بن‌ عه‌قلی "گو‌ید‌ر‌یز" چه‌ند‌ین ئەوه‌نده‌ی تر زیاد بکات و، ئنجا وه‌ک مرۆف توانای گو‌فت‌اری بی‌ت، ئەوا هه‌تا له‌ توانای‌دایه‌ له‌ ده‌ست ئەم که‌ر‌یتی‌یه‌ هه‌لد‌یت و ره‌فزی ئەم جو‌ره‌ بیر کرد‌نه‌وه‌ سه‌ر شو‌ر که‌ران‌یه‌ ده‌کات و، ده‌لیت: ده‌بن ئەو که‌سه‌ چه‌نده‌ که‌ر و گه‌وج بی‌ت که‌ قسه‌ی وای له‌ زار ده‌رده‌چیت!!

جا له‌ به‌ر رووناکیی ئەم غو‌ونه‌یه‌دا ده‌لین:

هه‌موو یه‌ک‌ک له‌ زینده‌وه‌ران، بریتی‌یه‌ له‌ پیکه‌تایه‌یه‌کی زینده‌ و هه‌ویریک‌یه‌ی خاوه‌ن ژیان. هه‌موو رو‌وه‌ کیک‌یش وه‌ک ده‌رمانیک‌یه‌ی زیندووی دژ به‌ ژه‌ره‌کان وایه. چونکه‌ له‌ چه‌ند به‌ش و مادده‌یه‌کی جیاجیا و به‌پ‌یه‌ی چه‌ند ته‌رازوویه‌کی گه‌ل‌ی ورد و هه‌ستیار پیکه‌نراوه. هه‌یج گومان‌یش له‌وه‌دان‌یه‌یه‌ که‌ گ‌یر‌انه‌وه‌ی در‌وست‌بوونی ئەم زینده‌وه‌ره‌ جوان و پ‌ر له‌ ورده‌کاری‌یه‌ بۆ توخمه‌کان و هۆکاره‌ ماددی‌یه‌کان و، باوه‌ر کرد‌ن به‌وه‌ی که‌: "هۆکاره‌کان در‌وستیان بکات" شتیکی هه‌نده‌ به‌تال و مه‌حال و نه‌گو‌نجاوه‌ که‌ له‌ هه‌موو ته‌رازوویه‌کی ژیری‌یه‌وه‌ تاب‌لیی دو‌وره‌، به‌ چه‌شنی مه‌حالیی پیکه‌تایه‌ی ئەو زینده‌ هه‌ویره‌ له‌ ر‌پی تیکه‌لبوونی ئەو ماددانه‌ی ناو شو‌وشه‌کان له‌ خۆیان‌وه‌!

پوخته‌ی ئەم قسانه‌ی پ‌شوو:

ئەو زینده‌ ماددانه‌ی که‌ به‌ ته‌رازووی قه‌زا و قه‌ده‌ری خواوه‌ندی زانای دانا له‌م جیهانه‌ مه‌زنه‌دا - که‌ وه‌ک ده‌رمانخانه‌یه‌کی گه‌وره‌ و ناوازه‌ وایه - ئاماده‌ کراون، ته‌نها به‌

دانستیکی بی کوتایی و زانستیکی بی سنوور و ویستیکی گهره‌ی خاوه‌ن ده‌سته‌لات نه‌بی هەر گیز دروست نابن.

ده‌نا ئه‌و که‌سه‌ی که به وه‌همی خۆی گومانی وایه: (ئه‌م بوونه‌وهرانه به‌ره‌می توخمه گشتی‌یه‌کانی گهر‌دوونن) که چه‌ند توخمیکی که‌ر و کویری به‌خوهرم و لافاوئاسان.. یان له‌و گومانه‌دایه که: (بو خویان له‌ سروشتی شته‌کاندا هه‌ن).. یاخود: (به‌ره‌م و کاری هۆکاره‌ی ماددی‌یه‌کانن)! ئه‌و که‌سه‌ی قسه‌ی وای له‌ زار دهر‌ده‌چیت، ده‌بی له‌وپه‌ری به‌دبه‌ختی و گه‌لخۆیی و سه‌ر لئ شیاوی و نه‌فامی دا‌بیست و، گه‌لئ له‌و سه‌رخۆشه‌گه‌وج و نه‌فامتر بیست که به‌ده‌م و‌په‌یه‌ی مه‌ستی‌یه‌وه‌ ده‌لیت: (ئه‌و دهر‌مان و هه‌ویره‌ ناوازه و سه‌ر سوور هینه‌ره له‌ ئه‌نجامی به‌ریه‌ک که‌وتن و تیکه‌لبوونی هه‌ر مه‌کیی ماده‌ی‌کانی ناو دهر‌مانخانه‌که‌وه دروست بوون)!

به‌لئ، ئه‌و کوفه‌ی که له‌م قسانه‌دا هه‌یه، کتومت وه‌ک و‌په‌یه‌ی مرۆفیکی گه‌وج و، شیتی که‌سیکی مه‌ستی سه‌رخۆش وایه!!

□ مه‌حالی دووه‌م:

ئه‌گه‌ر به‌دیه‌نانی هه‌موو شتیک به‌کاری خوای تا‌ک و ته‌نیای شکۆمه‌ند و به‌توانا دانه‌نریت و، به‌دریته‌ پال هۆکاره‌ی ماددی‌یه‌کان، ده‌بی ئه‌و کاته‌ زۆربه‌ی توخمه‌کانی جیهان و هۆکاره‌ی‌کانی له‌ هه‌موو زینده‌وهرینکدا ده‌ست تیه‌ردان و کاریگه‌ری‌یان بیست. که‌چی کۆکردنه‌وه‌ی هه‌موو هۆکاره‌ دژ به‌یه‌ک و جیا‌جیا‌کان، به‌ریکوپینکی‌یه‌کی ته‌واوه‌تی و به‌ته‌رازوویه‌کی وردی تایبه‌تی و، به‌یه‌ک‌گرتینکی ته‌واو، له‌جه‌سته‌ی دروستکراوینکی وه‌ک می‌شدا، کارینکی هینه‌مه‌حاله‌ که هه‌ر که‌سیک به‌ئەندازه‌ی باله‌ می‌شینک دارای ژیری بیست به‌ئاشکرا ره‌فزی ده‌کات و پ‌پ به‌ده‌م ده‌لیت: ئه‌مه‌ شتینکی مه‌حاله‌.. به‌تاله‌.. هه‌ر گیز نا‌گونجی!

چونکه‌ جه‌سته‌ی بچوو کی می‌ش په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل زۆربه‌ی توخمه‌کانی بوونه‌وهر و پ‌واله‌ت و هۆکاره‌ی ماددی‌یه‌کانی‌دا هه‌یه، بگه‌ر له‌ راستی‌دا کورته و پ‌وخته‌یه‌کی ئه‌و توخمانه‌یه. جا ئه‌گه‌ر به‌دیه‌ن‌ان و دروستکردنی می‌ش به‌کاری توانستی پ‌ه‌های خوای گه‌وره‌ دانه‌نریت، ئه‌وا ده‌بی هه‌موو هۆکاره‌ی ماددی‌یه‌کان له‌ کاتی دروستکردنی ئه‌و می‌شه‌دا به‌کسه‌ر به‌کۆمه‌لئ و له‌ته‌نیشتی‌دا ئاماده‌ بن، ته‌نانه‌ت ده‌بی بچنه‌ ناو جه‌سته‌ی لاوازه‌که‌شیه‌وه، به‌لکو له‌وه‌ش زیاتر؛ چونکه‌ ده‌بی بی‌شپ‌رۆنه‌ ناو هه‌موو‌خانه و به‌که‌یه‌کی پینکه‌هاتن له‌ جه‌سته‌ی ئه‌و می‌شه‌دا، با بلین له‌ "چاو"ی‌دا که پ‌وخته غم‌ونه‌یه‌کی جه‌سته‌ی زینده‌وهره! چونکه‌ هۆکاره‌ی‌کان ئه‌گه‌ر ماده‌ی بن، ئه‌وا ده‌بی له‌ نزیک و له‌ناو شته‌

کار تێکراوە کە یاندا ئاماده بن. خۆ ئەمەش داخوازی ئەو یە کە سەر جەمی توخمە دژ بە یە کە کانی هەموو لایەکی ئەم جیهانە، بە پرۆشتنێکی "ماددی" پرۆژە ناو ئەو خانەبەیی کە تابلێی ورد و بچوو کە و، بە کارامەیی و وردە کاری لەو خانە هەرە بچوو کە دا کارە کانیان پاپەرین!

ئایا گەوج و گیلترین کە سیش لە پێری سۆفستایی یە کان^(۱) شەرم لە قسە ی ئاوا ناکات؟!

□ مەحالی سێ هەم:

ئە گەر بوو نەوەرە (لە بارە ی پرۆکۆپینکی و، پێکەووە گونجان و شەکل و شیوەیان) هەو لە سەر "یەک" پەوت بوون، ئەوا دەبێ کاری "یەک" کاریگەر بن و "یەک" دەست دروستی کرد بێت، بە پێی ئەو دەستورە ئاشکرایە کە دەلیت: "یەک، تەنها لە یە کەو دەردەچیت".

جا ئە گەر ئەو بوو نەوەرە لەو پەری پرۆکۆپینکی و وردە کاری دا بێت و، بە تەرازوویەکی ورد بەدی هینرایت و، خواوەنی ژبانیکی گشتی بێت، بە ئاشکرا ئەو دە گە یە نیت کە چەند دەستیکی جیا جیا کاریان تێدا نە کردووە - کە مایە ی ناکۆکی و جیاوازی نیوانیانە - بە لکو داخوازی ئەو یە کە دەستکردی تەنها یەک کەسی بە توانا و دانا بێت.

کەواتە گێڕانەوێ بە دیهینانی ئەو بوو نەوەرە پرۆکۆپینک و بە تەرازووە، بۆ دەستی هۆکارە سروشتی یە کەر و کوێر و بێ گیانە کان (ئەو هۆکارانە ی کە هیچ هەست و هۆشیکیان تێدا نی یە و، ناکۆکی و تێکەلی و جیاوازی نیوانیشیان پتر پەرە بە کەری و کوێریان دە سینیت)..

(۱) سۆفستایی یە کان: دەستە یەک بوون لە فەیلەسووفە کانی یۆنانی کۆن، کە دوا ی قوتابخانە ی "فیساکۆرس" و لە ئەنجامی ئالۆژیی باری پامیاری و قەیرانی ئابووری پەیدا بوون. ئەم دەستە یە ئینکاریی حەقیقەتی شتانیان کردووە و لایان وا بوو کە هیچ شتێک دارای حەقیقەت نی یە. "گۆرگیاس" و "برۆتاگۆراس" بە ناوبانگۆرینی فەیلەسووفە سۆفستایی یە کانن. ئەم تاقمەش لە ناو خۆیاندا چەند بە شیکن. کاتی خۆی "سوقرات" زۆر بە توندی بەر پەرچی داو نەتەو. بە لām ئەو نەوەرە هەبە کە ئەم جۆرە کەس و بیر و رایانە لە هەموو سەردەمێکدا بە کالای نوێ و ناوی جۆراو جۆرەو پەیدا دەبنەو. بۆ زیاده شارەزا بوون سەیری ئەم سەرچاوانە بکە: "شرح العقائد النسفية" لسعدالدین التفتازانی ص ۲۳-۲۵ طبعة تركيا سنة ۱۳۲۶ هـ، "کشاف اصطلاحات الفنون" للتهانوي ج ۱/ص ۶۶۵ طبعة کلکتە فی الهند عام ۱۸۶۲ م، "الموسوعة الفلسفية الميسرة" ج ۱/ص ۱۰۳۴ طبعة دار نهضة لبنان - بیروت سنة ۱۹۶۵ م. هەر و هە پێشە کبی (مەهدی توحیدی پور) بۆ (نفحات الأنس) ی مەولانای جامی ص ۶۹-۷۰ ناشر: کتایفروشی سعیدی. (وەر گێڕ)

ئیددیعا کردنی ئەوەی کە ئەو هۆکارانەن ئەم بوونەوهره رێکوپێکه بەدی دەهێنن و لە نێوان چەندین شیمانه و گریمانی لەژمارەبەدەردا هەڵی دەبژێرن، واتە گیرانەوهری دروستبوونی ئەم بوونەوهره بۆ ئەو هۆکارانە، لە راستی دا، وەك ئەو وایە کە: سەد مه‌حال قبول بکړیت، چونکه ئیددیعایه که له هه‌موو ته‌رازوویه کی ژیری‌یه‌وه تابلێی دووره و هه‌رگیز عه‌قل و فامی مړوفی ژیر وهری ناگریت.

وهره با به‌ جوړیکی کاتی واز له‌ مه‌حاله به‌ئین و سه‌یریکی کاریگه‌ریی "هۆکاره‌ ماددی‌یه‌کان" بکه‌ین که به‌ لێکه‌وتن (التماس) ڕوو ده‌دات. ئەو هتا ئەو لێکه‌وتنه‌ ته‌نها لێکه‌وتنیکه‌ له‌ ڕوالت و ڕووی ده‌ره‌وه‌ی ئەو زینده‌وه‌ره‌دا. به‌لام دیوی ناوه‌وه‌ی ئەو زینده‌وه‌ره‌، که هه‌رگیز ده‌ستی هۆکاره‌ ماددی‌یه‌کانی پێ ناگات، گه‌لێ زیاتر له‌ چاو دیوی ده‌ره‌وه‌ی رێکوپێکه‌تر و گونج‌او‌تر و ئالۆز‌تره‌ و گه‌لێ ناسک و ته‌واوت‌ریشه‌. ته‌نانه‌ت ئەو زینده‌وه‌ره‌ بچووک و وردانه‌ی که هه‌رگیز جینی هۆکاره‌ ماددی‌یه‌کانیان تێدا نابێه‌وه‌ و ده‌ستی هۆکاره‌کانی ئەوانیان پێ ناگات، زۆر سه‌یرتر و ناوازه‌تر و رێکوپێکه‌تر له‌ چاو بوونەوهره‌یه‌ کجار گه‌وره‌ و هه‌ره‌ مه‌زنه‌کان.

که‌واته‌ گیرانه‌وه‌ی دروستکردنیان بۆ لای هۆکاره‌ که‌ر و لال و ڕه‌ق و ته‌ق و ئەستور و نه‌زان و دوور له‌یه‌که‌تری و دژ به‌یه‌که‌کان، ئەوپه‌ری که‌ر و کویری نه‌بیت هه‌یجی تر نی‌یه‌!

رێگای دووه‌م

مه‌سه‌له‌ی دووه‌مه‌یش که‌ بریتی‌یه‌ له‌ رسته‌ی: (خۆی له‌ خۆیه‌وه‌ پێکه‌اتوه‌) ئەویش، به‌ هه‌مان جوړ، چەندین مه‌حالی زۆری تێدا‌یه‌ و له‌ چه‌ند لایه‌نیکی زۆره‌وه‌ ده‌رده‌که‌وی که‌ شتیکی به‌تال و نه‌ گونج‌او‌ه‌.

به‌لام ئێمه‌ لی‌ره‌دا ته‌نها سێ دانه‌ له‌ مه‌حالا‌نه‌ بۆ نمونه‌ باس ده‌که‌ین:

❖ مه‌حالی‌یه‌ که‌م:

ئە مړوفی ملنه‌ده‌ری سه‌ر سه‌خت!

ئەم سه‌ر که‌شی و له‌خوبایی بوونه‌ت تۆی هاویش‌تووه‌ته‌ ناو باوه‌شی گه‌وجی و گه‌. نۆیی‌یه‌کی به‌ کجار زۆره‌وه‌. ئەو هتا وای لێ کردوویت که‌ باوه‌ر به‌ سەد و یه‌ك مه‌حال بکه‌یت!

ئەى نەسەلمێنەرى سەر سەخت!

تۆ بى هېچ گومانێك دەزانیت كە خۆت ھەيت و خواھەنى "بوون" یت. ھەر و ھا گومانەت لەو ھەشدا نى بە كە ماددەى كى ساكارى وشك و ڕەق نىیت تاكو ئالوگۆرت بەسەردا نەيت. بەلكو كارگەى كى گەورەى ڕېكۆپىكى ئەوتۆیت كە ئامىرە كانت ھەردەم لە تازەبوونە و دان و، وەك كۆشكىكى گەورەش و ھايت كە ھەمىشە لایەنە كانى لە ھەمىشە لە كار و كۆششەدان و، بە چەندىن پەيوەندى جۆر و جۆر پەيوەستى "روالەتە كانى بوون" لە ناو گەردوونى دەورووبەرتدا. كەواتە ئەو خانانەى جەستە ھەمىشە لە بەخشىن و وەرگرتەدان لە گەل بوونە و ھەراندا، بە تايبەتى لە لایەنە كانى: ڕۆزى و، مەسەلەى مانەوەى جۆر (نوع) ى مەرفەوہ.

ئەو ھەتا مليۆنە ھا خانەى كارگوزارى ناو جەستە لە كار و ئەر كى ئەستۆيان ڕاناو ھستن و، سەرگەرمى پارىزگارىيە بەردەوامبوونى كارلێكە كانى نىوان خۆيان و ئەو وردەكارى يانەن كە لە نىوانياندا ھەيە و، لە ھەولێ ئەو ھەدان كە ھەرگىز پەيوەندى بە كانى نىوان خۆيان و بوونە و ھەرانى دەورووبەريان نەبچرێن. واتە زۆر بە لەسەر خۆيى و مەترسى پەيوە ئەم كارانە ئەنجام دەدەن و ھەلۆستىكى ئەوتۆ و ھەردە گەرن كە لە گەل پەيوەندى بە كانى نىوانياندا لە بار و گونجاو ىيت. وەك بلى ئەم خانانەى جەستە بۆ ھەموو بوونە و ھەران دەروان تاكو جىگەى تۆى تىدا بىين و، بە جۆرێك ڕەفتار دەكەن كە سوودى تۆى تىدا ىيت. ئىتر تۆيش لە جىي خۆتدا و بەيى ئەو بارودۆخە ئاسايى و سەر سووڕ ھىنانەى خانە كانى جەستە، سوود لەو بارەى ئەوان و ھەردە گرىت و بە سەر جەمى ھەستە ديار و ناديارە كانت لەزەت لە ھەموو چىژە كانى ژيانە دەبەيت.

جا ئەگەر باو ھەرت و نا ھەيت كە: ئەو خانانەى لەشت برىتىن لە چەند كارمەندىكى بچووك لە لایەن خواھەندى بەدەستەلاتى ئەزەلى و چەند كار بى سپىراوێكى گوى ڕايەل بۆ ياسا كانى خواى گەورە.. يان چەند سەربازێك لە سوپاى ڕېكۆپىكى خوادا.. يان نوو كە كانى قەلەمى توانستى خواى گەورە.. ياخود چەند نوختەيەك كە قەلەمى توانستى خواھەندەيانكىشى و دەياننووسىت..

ئەگەر باو ھەرت و نا ھەيت، دەبى لەو باو ھەدا بيت كە ھەر چى خانەى كارگوزار (بۆ نمونە لە چاوتدا) ھەن، ھەريە كەيان چاويكى فراوانى بىنەرى ئەوتۆى ھەيت كە ھەموو بەش و لایەنە كانى جەستە بىينىت و چاوى لە سەر جەمى ئەو بوونە و ھەرانە ىيت كە

په یوه نډیت له گه لیاندا هیه و، ټاگاداری هموو رووداوه کانی ژبانی رابوردوو و ئیستا و ټاینده ی تو بیت و، باوک و باپیر و بنه چت له گهل منال و بهره و وچه کانت بناسیت و، ئنجا سرچاوه ی ټمو توخمانهش که له شی تزیان لسی پیکهاتوو و ټهو گه نجینانهش که رژی تزیان لیوه دیت، هموویان بزائیت و شاره زایان بیت. کهواته بهم پی یه، ده بی هرچی خانه ی کارگوزار له ناو جه سته ندا ههن، هموو یه کیکیان خاوه نی ژیری یه کی گهلنی مه زن و ناوازه بن!!

ده سا ټی ټمو که سه ی که ژیری خوی له کارخستوو و باوه ری به بیر و بزچوونی ټاوا هیه!

ټایا نیسبه تدانی ټم هموو عقل و شعور و هه ست و ژیری یه ی که ملیونیک ټه فلاتون نی یانه، له ټه نها یه که گهر دبله ی ناو ژیری یه که، که که سانی وه که ټو لینی بی به شن، ټه فسانه و گهو جایه تی یه کی له پراده به در نی یه؟

❖ مه حالی دوو هم:

ټم جه سته یه ی ټوی مروف، وه که کوشکیکی گه وره ی ټاوه دان وایه که هه زار و یه که گومه زی ټیدا بیت و، هه ری که له و گومه زانهش به مه حکمه ی و بی هیچ ستوونیک یه کیان گرتیت و چه ندین به ردیان پیدا هه لو اسرایت. ټه نانهت جه سته ی ټو - گهر سرنجی بدهیت - هه زاران ټه وه نده ی ټم کوشکه سر سوور هینتره. چونکه کوشکی جه سته هه میسه ټالو گوری به سه ردا دیت و به ره و جوانتر ده روات و زور به ریکوپنیکیش له تازه بوونه و دایه.

خو ټه گهر هیچ سرنجیک له "گیان" و "دل" و هه سته ناسکه مه عنوی یه کانی تر نه ده بن که له ټودا دانراون، که هه ری که کیان موعجیزه یه کی سر به خون بو خویان، به لکو ټه نها یه که ټه ندان له نیوان ټه ندانه ټاشکرا کانی جه سته ندا به نمونه بهینینه وه، ټه واده بینین ټه و ټه ندانه وه که خانوویه که وایه که چه ند گومه زیک ی ټیدا بیت، چونکه ټه و خانانه ی که له و ټه ندانه دان وه که به ردی گومه ز به وپه ری پیک ی و جوانی و ورده کاری یه وه یه کیان گرتوو و ټه لاریکی گهلنی ناوازه و جوانیان پیکهیناوه و، به مهش یه کی که له موعجیزه کانی توانستی خواوه ندیان - وه که "چاو" یان "زمان" - ده رختوو.

جا ټه گهر ټم خانانه ی له شت له لایه ن خوی گه وره وه کاریان پی نه سپیراییت و گوئی پرایه لی فرمانه کانی خواوه ندی به دیهینر نه بن، ده بی هه ری که له و گهر دیلانه فرمانده ی ټه وانی تر بیت و له هه مان کاتا له ژیر فرمانیشیاندا بیت! واته له روانگه ی

دهسته‌لات و فهرمانده‌یی یه‌وه له‌وانی تر بچیت و له هه‌مان کاتدا دژیشیان بیت! هه‌روه‌ها ده‌بی زۆربه‌ی ئه‌و سیفه‌تانه‌ی که ته‌نها شایسته‌ی خوای گه‌وره‌ن، له‌و گه‌ردیله‌یه‌دا بین و، هه‌موو یه‌ کی‌ک له‌و گه‌ردیلا نه‌ سه‌ربه‌ست و ده‌ست به‌سه‌راویش بن له‌یه‌ک کاتدا! جا هه‌ر که‌س خاوه‌نی هینده‌ی گه‌ردیله‌یه‌ک هه‌ست و شه‌وور بیت، ده‌زانیت که هه‌ر گیز نا‌گونجیت به‌دییه‌نانه‌ی ئه‌و به‌دییه‌ناره‌و ریکوینکه‌ی که به‌هۆی نه‌یه‌نی "یه‌کتابی" یه‌وه یه‌کیکه له‌ شوینه‌واره‌کانی تا‌ک و ته‌نیا‌یی به‌دییه‌نه‌ر، بدریته‌ پال چه‌ندین خانه‌ی زۆر و له‌ژماره‌به‌ده‌ر. ته‌نانه‌ت که بیر له‌مه‌ ده‌کاته‌وه سه‌د مه‌حالی تیدا ده‌بینیت.

❖ مه‌حالی سیه‌م:

ئه‌گه‌ر جه‌سته‌ی تۆ به‌قه‌له‌می خاوه‌ندی تا‌ک و ته‌نیا و خاوه‌ن توانستی ئه‌زه‌لی نه‌نووسراییت، به‌لکه‌و له‌ چاپخانه‌کانی سه‌روشت و هۆکاره‌کاندا له‌ چاپ دراییت، ده‌بی - له‌و حاله‌ته‌دا - به‌ ئه‌ندازه‌ی ژماره‌ی پیکهاته‌ ریکوینکه‌کانی جه‌سته‌ت، هه‌ر له‌ بچوو‌کترین خانه‌ی کارگوزاره‌وه تا ده‌گاته‌ گه‌وره‌ترین و فراوانترین ئامیزی کارگیر له‌و جه‌سته‌یه‌دا، قالی سه‌روشتی بین بۆ دروستکردن و به‌دییه‌نانه‌یان!

با ئه‌م کتیه‌ی به‌رده‌ستمان به‌ نمونه‌ به‌یه‌ینه‌وه، تا‌کو له‌مه‌حاله‌تی بگه‌ین:

ئه‌گه‌ر له‌و باوه‌ره‌دا بیت که ئه‌م کتیه‌ به‌ ده‌ست نووسراوه‌ته‌وه، ئه‌وا ده‌زانین نووسه‌ره‌که‌ی ته‌نیا یه‌ک قه‌له‌می به‌سه‌ بیگریت به‌ ده‌سته‌وه و ئه‌وه‌ی مه‌به‌سته‌تی به‌ زانیاری خۆی پێی بنوسیته‌وه..

به‌لام ئه‌گه‌ر وا نه‌زانیت که به‌قه‌له‌م و ده‌ستی یه‌ک نووسه‌ر نووسراوه‌ته‌وه و، وا دا‌هریت که: "خۆی له‌ خۆیه‌وه پیکهاته‌وه" یا‌ن ئه‌و نووسینه‌ به‌ "کرده‌ی سه‌روشت" دا‌هریت، ئه‌وا ده‌بی هه‌ر پیتکی ئه‌و کتیه‌ قه‌له‌میکی کانزایی تایه‌تی خۆی بیست. واته‌ وه‌ک ئه‌و پیته‌ کانزایی‌یه‌ی که له‌ چاپخانه‌کاندا هه‌ن و به‌ ئه‌ندازه‌ی ژماره‌ی پیته‌کان و به‌ گوێره‌ی شکل و شیوه‌یان، ده‌بی وه‌ک ئه‌مه‌، به‌ ئه‌ندازه‌ی پیته‌کانی ئه‌م کتیه‌ و به‌پێی شکل و شیوه‌یان، قه‌له‌م بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ بین. به‌ واتایه‌کی تر: له‌ بریی یه‌ک دانه‌ قه‌له‌م بۆ نووسینه‌وه‌ی ئه‌م کتیه‌، ده‌بی به‌ ئه‌ندازه‌ی پیته‌کانی خۆی قه‌له‌م بیست.

کاتی وه‌ها‌یش ده‌بی که هه‌ندی له‌و پیتانه‌ گه‌لنی گه‌وره‌ن و به‌ ئه‌ندازه‌ی لاپه‌ره‌یه‌کی ته‌واو زانیاری‌یان به‌ خه‌تیکی ورد و باریک تیدا نووسراوه‌ته‌وه. جا له‌ حاله‌تی وادا ده‌بی بۆ نووسینی ئه‌م چه‌شنه‌ پیته‌ گه‌ورانه‌، هه‌زاران قه‌له‌می بچوو‌ک بین تا‌کو ئه‌و پیته‌ وردانه‌ له‌ناو ئه‌و پیته‌ گه‌ورانه‌دا بنوسن!

ئىستا چى دەلىت گەر ئو پىتانه به چه شىكى رىكوپىك يە كيان گرتىت و چووبىن به ناو يە كترى دا و شىو و شكلى جهستهى تويان وەر گرتىت؟ خو ئه گەر ئهم پىته پىكهينهرانهى جهسته به چاپى سروشت و كردهى هو كاره كان دابىت، ئه و ده بى له هممو به شىك له به شه كانى جهسته دا و له گشت فهرمانگه كانى دا، به ئەندازەى ئو پىكهاتوانەى كه له ژماره نايەن، قالب هەبن تاكو ئو پىتانه پىكهين!

وا دابى لهم حاله ته شدا، كه مه حالىكه و سه د مه حالى ترى لى ده پىته وه، تو دىت و ده لىت: ده گونجى روو بدات. به لام ئايا هىشتا لهم كاته شدا، واته ئه گەر نووسىنى كىبه كه هى يەك قەلەم نه پىت، خودى ئو قەلەم و پىته كانزايى يانهش به ئەندازەى ژمارهى خويان پىويستيان به چەند قەلەم و قالب و پىتىك نايىت تاكو دروستيان بكەن؟! چونكه ئاشكرابه هممويان دروست كراون و پىويستيان به به ديهينەر و دروستكەرىك هه به تاكو به دىيان به پىت و دروستيان بكات!

ئىتر بهم چه شنه هه تا درىزهى پى بدەيت و لى بكولىته وه و پتر لى قوول بىته وه، پىويست به قالبى زياتر ده كات و نه جامدانى كاره كه پتر درىزه ده كىشىت و، زنجيره له دواى زنجيرهى ترى لى ده پىته وه!

ده سا توپش، له روانگەى ئهم غوونه په وه، له رادهى لاوازى و هه له بى و نه خوشى ئهم بىروپرايه تى بگه كه به ئەندازەى خانه كانى جهسته خورافهت و مه حالى تىدا جهم بووه! ده سا ئه ئو كه سه سه ر سه ختهى كه ژىرى خوى له كار خستوه!

بو لای ژىرى خوت بگه رپره وه و، واز لهم گومرپايى به ئابروو به ره به پىته و، ده ستى لى هه لى بگه!

رېگای سى ههم

وشهى سى ههميش كه سه بارهت به هممو شتىك لهم بوونه وه ره دا ده لىت: (سروشت داخوازى بووه). واته له سه ر داخوازى سروشت هاتووه ته دى. ئهم پرپارهش چه نده ها مه حالى زور و زه به ندهى تىدايه. به لام ته نها سىانيان بو غوونه باس ده كه ين: ❀ مه حالى يە كەم:

ئە گەر پىت و ئو رىكوپىكى و به ديهينانهى كه له ناو بوونه وه ران به تايبه تى زىنده وه راندا به ئاشكرا ده بىرن و، نيشانهى دانايى و به سىره تيان به جوانى تىدا به دى ده كرىت، ئە گەر ئەمانه به كارى نووسىنى قەلەمى قەدەر و توانستى رها و بى سنوورى

خوای گه‌وره دانه‌نرین و، بدرینه پال "سروشته" ی گیت و گه‌لخو و که‌ر و لال، یان "هیز" ی ئەو سروشته بئ هه‌سته، ئەوا ده‌بئ سروشت بۆ به‌دییه‌نانی ئەمانه له هه‌موو شتی‌کدا چه‌ندین کار‌گه و چاپخانه‌ی له‌ژماره‌به‌ده‌ر دروست بکات، یان له هه‌موو شتی‌کدا توانا و ده‌سته‌لاتیکی ئەوتۆ دابنیت که بتوانیت سه‌رجه‌می گه‌ردوون به‌دی به‌ییت و، دانایی‌یه‌کی کار‌گیرێ کارامه‌ش به هه‌موو شتی‌ک به‌خشیت که هه‌موو کاروباره‌کانی گه‌ردوون به‌پێوه‌بیات!

بۆ نمونه:

درووشانه‌وه و شکانه‌وه‌ی تیشکی خۆر که به سه‌ر هه‌موو دڵۆپه‌ ئاو و ورشه‌داره‌کان و ورده‌ شووشه‌ په‌رش و بلاوه‌کانی رووی زه‌وی دا ده‌رده‌که‌ون و ده‌بریسکینه‌وه، وه‌کو چه‌ند ورده‌ خۆریکی بچووک له به‌رچاودا خۆیان ده‌نوین..

جا ئە‌گه‌ر ئەم درووشانه‌وه و بریسکانه‌وه زۆرانه به‌هی ئەو خۆره‌ راسته‌قینه‌ و تیشک‌داره‌ی ئاسمان و به‌ بریسکانه‌وه‌ی ئەو دانه‌نرین، ئەوا ده‌بئ باوه‌ر به‌وه‌ بکریت که له هه‌موو دڵۆپه‌ ئاوێک و پارچه‌ شووشه‌یه‌کدا - که جیی هیچ شتی‌کیان تیدا نابێته‌وه - خۆریکی راسته‌قینه‌ و سروشتی هه‌ییت که هه‌موو سیفیه‌ت و ئە‌د‌گاره‌کانی خۆری راسته‌قینه‌ی ناو‌جهر‌گه‌ی ئاسمانی تیدا ییت. واته‌: ده‌بئ باوه‌ر به‌وه‌ بکریت که به ئە‌ندازه‌ی گه‌ردیله‌کانی ئەو پارچه‌ شووشانه‌، خۆری راسته‌قینه‌ له‌و شووشانه‌دا بییت!

ئیمه‌ش له‌به‌ر پروناکیی ئەم نمونه‌یه‌دا ده‌لین:

ئە‌گه‌ر به‌دییه‌نانی بوونه‌وه‌ران و زینده‌وه‌ران راسته‌وخۆ نه‌دریته‌ پال درووشانه‌وه‌ی ناوه‌ جوانه‌کانی نووری ئە‌زه‌لیی زه‌وی و ئاسمانه‌کان که خوای گه‌وره‌ی به‌ده‌سته‌لاته‌، ده‌بئ باوه‌ر به‌ "سروشته" و "هیز" ی‌کی ئەوتۆ بکریت که له هه‌موو بوونه‌وه‌ری‌کدا (به‌ تاییه‌تی له‌ زینده‌وه‌ر‌اندا) توانست و ویست و زانست و دانستی‌کی په‌هایان بییت. واته‌ ده‌بئ باوه‌ر به‌ بوونی خوایه‌تی و په‌روه‌ر‌د‌گاری‌تی له هه‌موو به‌شی‌کی بوونه‌وه‌ردا بکریت!

خۆ دیاره‌ ئەم جو‌ره‌ بیر‌کردنه‌وه‌ چه‌وت و نه‌زۆ‌کانه‌، له هه‌موو مه‌حالی‌ک به‌تال‌ت‌ره‌ و خورافه‌ت و ئە‌فسانه‌ی گه‌لێ زیاتری تیدا کۆبووه‌ته‌وه‌! چونکه‌ بئ‌گومان ئەو که‌سه‌ی که ئەم هه‌موو سنعه‌ت و ورده‌کاری‌یه‌ ناوازه‌ و قه‌شه‌نگانه‌ی داهینانی خوای گه‌وره‌ - که نه‌ بچوو‌کت‌رین شتی‌شدا به‌ ئاشکرا ده‌بینرین - بۆ سروشتیکی وه‌همی و بئ‌بایه‌خ و بئ‌هه‌ست و نه‌ست ده‌گیر‌پته‌وه‌، ئەوا بیر و بۆ‌چوونی خۆی دا‌به‌زاندووه‌ته‌ ئاست و پله‌یه‌کی گه‌لێ نزم‌تر له‌هی ئا‌ژه‌له‌ نه‌زان و نه‌فامه‌کان!

❁ مه حالى دووهم:

ئه گهر ئهم بوونه وهرانه ی که له وپه پری "پیکوپیکى" و "جوانى" دان و دارای ورده کارى و دانستى تهاون و به تهر ازوى ههستىارى سه رنه که به دى هینراون، به کارى به کینکى به توانای خاوه ن توانست و دانستى ره ها دانه نرین و، له بریى ئهو، به کرده ی "سروش" بزائرن، ئه واده بى ئهم سروشته له هه موو مشتیک "خاک" دا - که کارگه و شه تلگای گول و به رو بوومه کانه - به ئه ندازه ی ژماره ی کارگه و چاپخانه کانى ئه وروپا کارگه و چاپخانه ئاماده بکات، تاکو ئهو مشته خاکه بوى بهر خست که بهم چه شنه بیست به کارگه ی ئهو گول ه جوان و به رو بوومه ناسکانه!

چونکه ئهو مشته خاکه ی که وهك شه تلگایه کى بچووک وایه، توانا و لیها تینکى راسته قینه ی ئه و توى تیدا به که ئه گهر هه رچى توى گول و به رو بوومه جیاواز و جوراو جۆر و رهنگا وره نگه کانى دنیا هه ن، به نۆره و به جیا جیا له و مشته خاکه دا بچینرین، ده توانیت هه موویان سهوز بکات.

جا ئه گهر ئهم توانا و لیها تنه بۆ توانستى به ديهینه رانه ی ئهو خوا وهنده مه زنه نه گیر ریته وه که توانای به سه ر هه موو شتیکدا هیه، ئه واده بى بۆ هه موو به کیک له و گولانه ی که له دنیا دا هه ن، مه کینه به کى تابه تی و مهعنه و بى سروشتى له و مشته خاکه دا بیست! ده نا هه ر گیز ئهو هه موو گول و به رو بوومه جۆراو جۆرانه ی ده یانینین، پهیدا نابن و نایه نه جیهانى بوونه وه. چونکه تۆوه کان - وهك ئاوى مه نى و هیلکه کان - مادده کانیا ن له یهك ده چن، که بریتین له ئۆکسجین و هایدرو جین و کاربۆن و ئازۆت و، بى هیچ شیوه و شکلیکى دیارى کرا و تیکه لى به کترى بوون و هه موویان پیکه وه هه لشیلراون.

ئنجاده بى ئه وهش بزائین که هه رکام له: (هه واهه و گه رما و تیشک و ئاو) چه ند شتیکى ساکارن و، هیه چیا ن خاوه نى هه ست و شعور و ژیرى نین و، وهك لافاو به ناو شتاندان دین و ده پۆن..

جایه کگرتن و پیکهاتنى ئهو گول ه له ژماره به ده رانه (له روانگه ی سروشته وه) به و وینه و شکل و شیوه و چۆنیتى به جوان و دلگیرانه و به و پیکوپیکى و ورده کارى به ی که له بهر چاودایه، به ئاشکرا و پۆیستى و به داههت داخوازى ئه وه ده بیست که له و مشته خاکه دا هینه کارگه و چاپخانه ی بچووک بچووک هه بن که زۆر له ژماره ی کارگه و

چاپخانه کانی ئەوروپا زیاتر بن، تاكو "سروش" چینی ئەو کالای زیندوووانەى لە توانادا بێت و بەو تانویۆیەى کە لە بەرچاودایە، ئەو نەخش و نیکارە پەنگین و جوانانە برازنیتهوه و بیانە خشیئت!!

بروانە بیر و بۆچوونە ئیلهادییە کەى سروشت پەرستان، چەندە لە راستە شەقامی ژیریى ساغی مرقفەوه دووره! ئەمە بە باشی بزانه و، ئنجا ئاستی بیر کردنەوهى ئەو کەسانەى پێ هەلبەسەنگینە کە لافى ژیری و زانست لێ دەدەن، کە چى لە هەمان کاتدا "سروش" یش بە بەدیھێنەر دەزانن! با بۆت دەربکەوێت کە چەندە لە هەموو تەرازوویە کى ژیری یەوه دوورن و، بزانیتهوانەى کە ئەفسانە و خورافەتیکى هەرگیز نەگونجای ئاوهەما مەحالیان کردووه بە رێباز بۆ خۆیان، چەندە شایستەى سووکایەتى و گالته پێ کردن! ئیتر بۆ خۆت گالتهیان پێ بکە و، بەو روانینە سووکەى شایانیانە، بۆیان بروانە!

ئەگەر کەسێک پرسیار بکات و بڵێت:

بەلێ راستە، ئەگەر بەدیھێنانى بوونەوهەران بدریتە پال "سروش" ئەوا گەلێ گێروگرفت و مەحالى زۆرمان دینە رێ.. بەلام کاتى کە بەدیھێنان بە گشتى دەدریتە پال خواوەندى تاك و تەنیا و بێ هاوێل و هاوبەش، ئایا چۆن ئەو هەموو گێروگرفتانه چارەسەر دەکړن و لەسەر رێدا نامێنن و تارادەى: ئاسانى و پێوست، "بەدیھێنان" دەبێت بە کارىکى سووک و ئاسان بە لای توانستى ئەو خواوەندەوه؟

وەلام:

هەر وهك لە مەحالى یە کەمدا بۆمان روون بوووه، بریسکانهوه و درەوشانەوهى تیشكى خۆر، بەوپەرى ئاسانى و بێ هیچ گێروگرفتێک، خۆى لە هەموو ماددەیه کدا دەر خست، هەر لە بجوو کترین شتى بێ گیانى وهك شووشە وردە کانهوه تا دەگاتە فراوانترین تەختایى وهك زەریا و ئوقیانوسەکان. ئەو تا بە چاوى خۆمان دەبینن کە: ئەم "خۆر"ە رووناکی و کاریگەرى و شوێنەوارى خۆى - بەوپەرى ئاسانى - لەو شتانهدا دەر خست، وهك بڵێی هەریە کە لەو بریسکانهوانە خۆرێکى میسالى بن..

جا ئەگەر ئەو پەيوەندى و نېسبەتەى نێوان خۆر و ئەوانەى باسمان کردن، بېچرێت، ئەوا دەبێ باوەر بەوه بکړیت کە: هەریە کە لەو گەردیلانە، خۆرێکى سروشتیى تێدا یە و هەریە کە لەو خۆرانەش خواوەنى بوونیکى خۆبى و دەرە کى یە! دیارە ئەمەش دەرەنجامیکى هیندە مەحالى و نەگونجاولە کە هیچ عەقلىک وەرى ناگړیت و پێى رازى ناییت.

ههروهك ئەمه لىم ئومونەيدا وايە، بەدیهیان و دروستکردنی ههموو شتیکیش بە ههمان جۆرە، چونکە ئەگەر راستەوخۆ بدریتە پال خواوەندی تاك و تەنیا و صەمەد و بێ هاوبەش، ئەواتا رادە و پلەى "وجوب" بەدیهیان کارىكى ئاسان دەبێت، چونکە ئەو کاتە هەر بوونەوهرێك پێویستی بە هەر شتێك بێت، دەتوانرێ بەوپەرى ئاسانى ئەو پێداویستی یەى بە دەست بگهیه نریت، ئەویش لە رینگای: "لێ درەوشانەوه" و "پەيوەندی بوون" هوه.

بەلام گەر ئەو نەبێت و پەيوەندی یە بچڕنرێ و گوێپرایەلى و بەکارهێنان و فرمان پێ سپاردن لە گۆرێدا نەمێنێت و، لە جیگایاندا سەرپێچی کردن و خۆدزبنەوه لە فەرمانەکان دا بنریت و، ههموو شتیکی ناو ئەم بوونەوهرەش بە سەر بەستى و بەره‌لايى وازى لێ بهێنریت.. یان ئەم کارە بە "سروش" بسپێریت.. ئەوا بە سەدان هەزار گیر و گرفت، کە دەگەنە رادە و پلەى نە گونجێ (الإمتناع) سەر هەڵدەدەن و پەیدا دەبن، بە رادەیهك کە تەنها بۆ دروستکردنی تەنها یەك دانە "میش" ی بچووك پێویست دەکات ئەو سروشتە کتو کوێرەى کە لەو میشەدا یە، خواوەنى دەستەلانیکی ئەوتۆ بێت بتوانیت ههموو گەردوونی پێ دروست بکات و، دارای دانستیکی و هایش بێت کە بتوانیت ئەم بوونەوهرە گەورەیهى پێ بەرپۆه ببات! چونکە میش هەر چەندە لە قەبارەدا بچوو کە، بەلام گەلى بە جوانی و ریکوینکی خولقی سێراوه و، زۆر بەى ماددە پیکهینه‌ره‌کانى بوونەوهرانى تیدا جەم بووه، وهك بلى پیرستیکی پوخته کراوى ئەو بوونەوهرانە بێت. خۆ ئەمەش تەنها یەك دانە مەحالى نی یە هەتا کۆتایی پێ بێت و بپریتەوه، بەلكو هەزار و یەك مەحالى تیدا یە کە لەو یەكەم مەحاله‌وه سەر هەڵدەدەن و پەیدا دەبن!

بە کورتی و پوختی:

ههروهك بوونی هاوتا و هاوبەش لە "خوایه‌تى" ی خواى گەورەدا شتیکی مەحالى و نە گونجاوه، دەست وەردانی ش لە "پەرورەدگاریتی" ی خواى گەورەدا و خۆ هەلقورتانیدن لە کاروبارى بەدیهیانی ئەو شانەى کە ئەو بەدییان دەهینى، بە ههمان جۆر، مەحالى و نە گونجاوه!

سەبارەت بەو گیر و گرفتەنەش کە لە مەحالى دوو هەمدا باس کران و لە بەشێکی زۆری پەیامەکاندا چەسپاندوومان، لەوه‌دا یە کە وتمان:

"هەر کاتێك بەدیهیانی ههموو شتێك بدریتە پال خواى تاك و تەنیا، وهك دروستکردنی تەنها یەك دانە شت کارە کە ئاسان دەبێت، بەلام ئەگەر بدریتە پال

سروشت و هۆکاره کان، ئەوا بەدیھێنانی یەك دانە شت بە ئەندازەی دروستکردنی هەموان سەخت و پڕ لە کێشه و گیر و گرفت دەبێت."

جا لەبەر ئەوەی ئەم دەرەنجامەمان بە چەندین بەلگەی توندوتۆڵ و سەلێنەر لە چەندین پەیامدا چەسپاندوو، ئەوا لیڤەدا پوختە یەكێك لەو بەلگانە باس دەکەین:

ئەگەر کەسێك - چ بە سەربازی و چ بە فەرمانبەری و کارمەندی دەولەت - پەيوەندیی لە گەڵ پادشایە کدا بەست و پالێ بە دەستەلاتی ئەو پادشایەو دا، ئەوا دەتوانیشت سەد هەزار هیندە ی ئەو کارانە جێ بە جێ بکات کە بە تەنها توانستی خۆی دەتوانیشت ئەنجامیان بدات. دیارە ئەمەش بەهۆی پالێدانەو یەو بە هیڤی ئەو پەيوەندی و نەیسبەتە ی کە لە گەڵ پادشادا هەبەتی.

بۆ نمونە: ئەم سەربازە، هەرچەندە یەك کەسی تاك و تەنیا یە، کەچی هەندێ جار دەتوانیشت بە ناوی پادشاهە فەرماندە یە کێ گەورە ی سوپای دۆژمن دیل بکات، چونکە هەموو ئەو ئامێر و کەرەسە و تەقەمەنی یانە ی کە بۆ ئەم چەشنە کارانە پێویستی پێیان دەبێت، ئەم خۆی هەلیان ناگرێت و ناچار ی نێ یە کە خۆی هەلیان بگرێت، بەلکو گەنجینە ی پادشا ئەم شتانە ی بۆ دا بین دە کات و، ئەو کەرتانە ی سوپاکەشی کە ئەم کارەیان خراوە تە ئەستۆ بۆی دە هیڤن و هەلی دە گرن. هەموو ئەمانەش لە سایە ی ئەو پەيوەندی و پال پێوە دان و نەیسبەت پەیدا کردنە یە تی لە گەڵ پادشادا. ئەو هەتا چەند کرداریکی و هەای لە سەر دەست روودە دات کە وەك کرداری پادشایە کی مەزن وان و، چەند جێ دەست و ئاسە واریکیش دە خاتە پروو کە وەك هێ سوپایە کی گەورە دە نوێن.. کەواتە ئەم سەربازە سەر بە پادشایە، وەك ئەو میروولە یە وایە کە بەو کارمەندی و پال پێوە دان و نەیسبەت پەیدا کردنە ی، دەتوانیشت کۆشکی فیرعەونیکی سەمکار پرووخی نیشت و.. وەك میشوولە یە کە دەر دە کەوێت کە لە سایە ی ئەو نەیسبەت و پەيوەندی یەو دەتوانیشت نە مروودیکی سەر کەش لە ناو بەرێت و.. چەشنی "تۆو" ی درەختی "سەو بەر" ی لێ دێت، کە هیندە بجوو کە وەك دەنکە گە ئمێك وایە، بەلام لە رێ ی ئەو پەيوەندی و نەیسبەتەو، سەر جەمی ئامێرە کانی ئەو درەختە زەبەلاحە ی سەو بەر بێ دە گە یە نیشت و گشت پێکەاتە کانیشی گە شه بێ دە سی نیشت^(۱).

(۱) بەلێ، ئەگەر پەيوەندی و نەیسبەت لە نیواندا هەبوو، ئەوا ئەو تۆو فەرمان لە قەدەری خوا وەردە گرێت و شەرفی ئەنجامدانی ئەو کردارە ی دە رێن.. بەلام ئەگەر ئەو پەيوەندی و نەیسبەتە بیچرێت، ئەوا تەنها دروستکردنی خۆی ئەو تۆو داخواری هیندە توانست و مەهارەت و ئامێری جزراو جزری ئەو تۆو دەبێت کە

خۆ ئه گهر ئه و په یوه ندى و نى سه به ته له نى وان پادشا و ئه و سه ر بازه دا بچر پى ت و فه ر مان به رى به كه شى لى بسى نر ته وه، ئه و ده بى سه ر جه مى ئه و كرده رانه ی كه ئه نجامى ان ده دات هه ر ته نها بۆ خۆى بى انگر ته ئه ستۆى و له سه ر شان و به ده ست و بازو وى خۆى پى وى ستى به كانى هه ل بگرى ت و به كه ره سه و ئامى ره كانى ش سه رشانى خۆى قورس و ماندو و بكات! دياره ئه و كاته ش ته نها به گو ئره ی هى زى ده ست و بازو وى لا وازى خۆى ده توانى ت ئه و كرده رانه راپه ر پى نى ت و، ته نها هى نده ی له توان دا ده پى ت كه له گه ل بر و ئه ن دازه ی ئه و كه ره سانه ی هه لى گر تو و بگو ئى ت، به چه شنى ك كه ئه گه ر دا وای ئه نجامدانى ئه و كرده رانه ی لى بگرى ت كه له حا له تى به كه مدا به و په رى ئاسانى ئه نجامى ده دان، ئه و ده سه و سانى و بى توانا بى خۆى به ئاشكرا ده ر ده پى ت. مه گه ر (كه ئه مه ش به ئاشكرا شتى كى مه حا له) به توانى ت هى زى سو پايه كى ته و او له ده ست و بازو وى خۆى دا كۆ بكا ته وه و گشت كار گه ی كه ره سه و ئامى ره كانى سو پاي ش ته نها خۆى به كۆل هه لى ان بگرى ت!!

خا وه نى ئه و ئه ندى شه یه ی كه له بۆ شابى وه هم و و رپ نه ی وادا مه له ده كات، كه به م رو و نكر د نه وه به راده ی وه هم و و رپ نه كانى خۆى بۆ ده ر ده كه وى ت، له ته رى قى و شه رم و شو و ره بى ئه م ئه ندى شه یه ی دا، رو وى خۆى ده شارى ته وه و له به ر چا ودا خۆى و ن ده كات! له مانه ی پى شه وه ده گى نه ئه و ئه نجامه ی كه:

ته سلیم كردن و گى رانه وه ی هه موو كار و بارى كى بو و نه و ه ران بۆ خوا وه ندى "واجب الوجود" تا پله ی (پى وى ستى) كارى كى ئاسانه .. به لام گى رانه وه ی به دى به ئى نان بۆ "سرو شت" تا راده ی (نه گو ئجا وى) مه حا ل و پر له كى شه و گى رو گرفته و، بى رى كه له ده ره وه ی باز نه ی ژى رى دا يه .

گه لى له پى وى ستى به كانى درو سكر دنى دره ختى زه به لاحى سه و به ر زى اتر بن! چونكه ده بى هه موو ئه ندامه كانى ئه و دره خته سه و به ره - كه به كى كه له ئاسه واره ديار و ئاشكرا كانى توانستى خوا وه ند و له نا و چى ا و شاخه كاندان و ئه و نه دى تر جوانى ان به و چى ا و شاخانه به خشى وه - له دوو تو ئى ئه و تۆ و ده بى (كه له راستى دا ئه وى ش دره ختى كى مه عه وى به و به كى كه له جى ده سه تى كانى قه ده رى خوا وه ند) چونكه كار گه ی ئه و دره خته بالا به رزه له نا و ئه و تۆ و دا يه . جا ئه و دره خته مه عه وى به ی كه قه ده رى خوا له و تۆ و ده درو ستى كرده و، له پاشاندا، به توانستى ئه و خوا يه، شك ل و شى وه ی دره ختى كى به ر جه سه تى سه و به ر و ده رده گرى ت. (دانهر)

❁ مه‌حالی سیههههه:

ئه‌م مه‌حاله، له هه‌ندی په‌یامدا، به دوو نمونه روون کراوه‌ته‌وه:
نمونه‌ی یه‌که‌م:

جارینکیان مروفینکی ته‌واو نه‌زان که له‌وه‌و پیش هیچ لایه‌نیککی شارستانییه نه به چاو بینبوو نه به ته‌سه‌ووریشی دا هاتبوو، له بیابانیککی تاریک و چۆلدا کۆشکیککی هینه‌ده گه‌وره و جوان ده‌بینیت که به‌وپه‌ری جوانکاری و ئارایشته‌ی رازابوو‌وه و، تازه‌ترین ئامیر و پیداو‌یستی شارستانییه رۆژگاری تیدا ئاماده کرابوو، له تاریکایی ئه‌و بیابانه چۆل و سامناکه‌دا تریفه‌ی گلۆپه‌کانی و ورشه‌ی تیشکه‌کانی ئه‌و ناوه‌یان رووناک کردبووه‌وه.

ئه‌م مروفه نه‌شاره‌زایه رۆشته‌ی ناو کۆشکه‌که و، هه‌تا توانیی به‌ناوی دا‌گه‌را و، به وردی سه‌رنجی هه‌موو نهۆم و به‌شه‌کانی دا. له ئه‌نجامدا کارامه‌یی و ناوازه‌یی بنیاتنانی کۆشکه‌که و نه‌خشونیگاری دیواره‌کان و وردیی جوانکاری‌یه‌کانی، گرفتاری سه‌رسامی و چه‌په‌سانیان کرد! ئنجا نه‌زانی و گیللی و ساویلکه‌یی له‌را‌ده‌به‌ده‌ریشی وایان برده‌وه‌هم و ئه‌ندیشه‌یه‌وه که ئه‌و کۆشکه - له‌خۆی دا - خاوه‌نی ژیان بیته و، توانای بنیاتنانی خۆی و سه‌رجه‌م ژوور و هۆله‌کانی بیته و، هه‌ر خۆیشی وینه‌ی نه‌خشونیگاره‌هه‌نگین و سه‌رنج را‌کیشه‌کانی کیشابن! ئه‌م گومانه‌ش ته‌نها ئه‌نجامی ئه‌وه‌بوو که ته‌سه‌ووری نه‌ده‌کرد له‌ده‌ره‌وه‌ی کۆشک و له‌و بیابانه‌چۆله‌دا که‌سیک بیته بنیاتنانی ئه‌و کۆشکه‌ ناوازه‌یه‌ی له‌توانادا بیته!

له‌به‌ر ئه‌وه و بۆ مه‌به‌ستی دۆزینه‌وه‌ی "بنیاتنه‌ر"ی ئه‌م کۆشکه‌ ناوازه‌یه، ده‌ستی به‌گه‌ران و پشکین کرد له‌نیوان شتانی ناو کۆشکه‌که‌دا و، به‌وردی چاوی به‌ناویاندا ده‌گه‌را تا‌کو شتیک بدۆزیت‌وه‌هه‌روستکردن و رازاندنه‌وه‌ی کۆشک و دا‌بینکردن و دانانی که‌ره‌سه‌کانی ناوی له‌توانادا بیته. به‌لام هه‌رچه‌نده مروفینکی دنیا نه‌دیو‌بوو، که‌چی هه‌ر شتیککی ده‌بینی عه‌ق‌لی په‌سه‌ندی نه‌ده‌کرد که به‌دیبه‌ینه‌ری ئه‌و کۆشکه‌هه‌نگین و ناوازه‌یه بیته.

پاش ماوه‌یه‌کی گه‌ران و پشکین، کتوپر له‌گۆشه‌یه‌کی کۆشکه‌که‌دا ده‌فته‌ریکی دۆزی‌یه‌وه که پلان و نه‌خشه‌ی بنیاتنان و، پیرستی ناوه‌رۆک و، یاسا‌کانی به‌کاره‌ینان و پرۆگرامی به‌رپۆه‌بردنی شتانی ناو ئه‌و کۆشکه‌ی تیدا نووسرابوو‌وه‌هه‌.

خۆ هەر چه‌نده‌ش ئه‌و ده‌فته‌ره - له‌ راستی دا - چه‌شنی هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که تیا‌ی دا نوو سراون، بنیاتان و رازاندنه‌وه‌ی ئه‌و کۆشکه‌ی له‌بار دا نی‌یه، چونکه نه‌ ده‌ستی هه‌یه کاری پێ بکات و نه‌ چا‌و‌یشی هه‌یه تا پێی ببینیت، که چی له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا، ئه‌م که سه‌ نه‌شاره‌زایه ئه‌و ده‌فته‌ره‌ی په‌سه‌ند کرد و پێی وابوو له‌چا‌و‌ هه‌موو شته‌کانی ناو کۆشکه‌دا پتر بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ ده‌ست ده‌دات، چونکه سه‌رنجی دا نه‌خشه‌ی بینا و که‌ره‌سه‌ و ناوه‌روکی کۆشکه‌که‌ی تێدا‌یه و ئه‌و پلان و نه‌خشانه‌ش که له‌و ده‌فته‌ره‌دا تۆمار کراون له‌ گه‌ل په‌وتی کاره‌کانی ناو کۆشکه‌که‌دا یه‌ کاویه‌ک ده‌رده‌چن. (چونکه ئه‌و ده‌فته‌ره - وه‌ک دوا‌یی بۆمان ده‌رده‌که‌و‌یت - ناو‌نیشانی یاسا زانستی‌یه‌کانی خوا‌وه‌نده). له‌به‌ر ئه‌وه، خۆی به‌ ناچار زانی که بلیت:

- (ته‌نها ئه‌م ده‌فته‌ره‌یه که ئه‌م کۆشکه‌ی بنیات ناوه‌و، ریکی خستوه‌و، رازاندوه‌یه‌یه‌وه‌و، شتانی نا‌و‌یشی به‌دی هه‌ناوه‌و، به‌م شی‌وا‌زه ریکوپینکی پێ به‌خشیون)!!

ئێتر به‌م جۆره‌ وه‌ و ورینه‌ بێ نر‌خانه، راده‌ی نه‌فامی و گه‌وجایه‌تی خۆی ده‌رپری. کتومت و به‌ چه‌شنی ئه‌م نمونه‌یه:

گه‌وجینکی نه‌فام له‌وانه‌ی که باوه‌ریان به‌ "سروشته‌" هه‌یه و سه‌رپنجی له‌ مه‌زنایه‌تی خ‌وای گه‌وره‌ ده‌که‌ن، کاتێ دێته‌ ناو ئه‌م کۆشکه‌ گه‌وره‌یه‌ی گه‌ردوه‌نه‌وه، که بێ گومان گه‌لێ له‌و کۆشکه‌ی نمونه‌که‌ی پێشو‌و ریکوپینکتر و جوان‌تره‌ و دارای ورده‌ کاری یه‌ کجار نا‌وا‌زه و قه‌شه‌نگ‌تره، به‌ راده‌یه‌کی وا که هه‌ر گیز بواری به‌راورد کردن له‌ نی‌وانیاندا نی‌یه. چونکه هه‌موو گۆشه‌ و لایه‌نیک کۆشکی مه‌زنی گه‌ردوون چه‌ندین موع‌جیزه‌ی بێ هاوتا و پڕ له‌ دانستی به‌رزیان تێدا‌یه که چه‌شنی تیشکی خۆر پ‌ر‌ش‌نگ ده‌ده‌ن..

ئه‌م گه‌ل‌خ‌زیه‌ دێته‌ ناو کۆشکی ئه‌م گه‌ردوونه‌و، پێشه‌کی له‌ زه‌ینی خۆی دا پرپار ده‌دات: پشت له‌ هه‌موو ئاسه‌واره‌ زۆره‌کانی س‌ن‌عه‌تی کرد‌گار هه‌لب‌کات که له‌ به‌رده‌میدان و، ئاسه‌واری ئه‌و کرد‌گاره‌ن که سه‌رجه‌می به‌دییه‌تر اوان و موم‌کینات هه‌ر گیز به‌ پله‌ی ئه‌و ناگه‌ن و، به‌سه‌ر هه‌موویاندا به‌رز و بلنده. ئه‌م مرۆقه، دیت و له‌نا‌و ئه‌م بوونه‌وه‌ر و به‌دییه‌تر اوانه‌دا به‌ دوا‌ی ه‌زی به‌دییه‌نه‌ریاندا ده‌گه‌ر‌یت و ده‌ست به‌ وردبوونه‌وه‌ و پش‌کین ده‌کات و، له‌ ئه‌نجامی گه‌رانه‌که‌ی دا په‌ی به‌ کۆمه‌لێ یاسا

خوابی به کان و پیرستی سنعه تی کردگار ده بات که به هه له - هه له به کی گه ورهش - ناوی "سروش" ی لئی نراوه. ئه و سروشته ی که وهك لاپه ربه کی دهفته ری "ئال و گۆری" یاساکانی کاروباری توانستی خوای گه وره وایه و، له بریی ئه و تابلۆیه ی قه ده ری خوابه که شتانی تیدا ده نوو سرین و پاشان ده کوژینینه وه، واته له باز نه ی "به دیهینراوه کان" دا ئه وه ی بیه ویت ده نوو سی و تیا ی دا ده یه یلینه وه، ئه وهش بیه ویت لای بیات، لایده بات و ده یکوژینینه وه..

جا ئه م گه وچ و گه لۆیهش که له نیوان به دیهینراوانی بهرچاوی دا به دوا ی به دیهینهریاندا ده گهریت، ده لیت:

(ماده م ده بی هۆ کارێك بی ویت ئه م شتانه ی به دی هینا بی و، هیچ شتیکیش وهك ئه م دهفته ره له ئارادا نی به که به و راده یه په یوه ندیی به شتانی ناو کۆشکی گهردوونه وه بی ویت.. ماده م له لایه کی تریشه وه با وه رم به خوای به دیهینهر نی به، ئه و ده بی هه ر ئه م دهفته ره بی ویت که ئه و شتانه ی به دی هینا بی و)!!

به لێ، وایه یاری دا. هه رچه ندesh "ژیری" به ته واته و به پنی مه نتیق و پتوره کانی خۆی، ده ست به پرووی ئه و گریمانه وه ده نی ویت که ئه م دهفته ره که ر و کویر و کۆله واره، ئه و کرداران ه ی ئه نجام دا بی ویت که تاییه تکاری ی په روهر دگاری تی به کی ره هان، که ئه ویش داخوازی ده سه لاتیکی ره ها و فرا وانه.

ئیمهش پنی ده لێن:

ئه ی تینه گه یشتووی سه رسو ورم او!

ئه ی ئه و گه وچه ی که له "هه به نه قه"^(۱) گه وچ تری!

سه ر له ناو زه لکاوی سروشت ده ربهینه و سه یری ده ورو به ری خۆت بکه..

ئه وه تا هه موو بوونه وه ر و به دیهینراوان، هه ر له گه ردیله کانه وه تا ده گاته گه له ستیره کان، هه موویان به چه ندین زمانی جۆراو جۆر شایه تی له سه ر به دیهینهری گه وره ی به ده سه لات ده دن و به لگه ی تاك و ته نیایی ئه ون. سه رت هه لپه ره و خوا وه ندی به دیهینهری میهره بان ببینه.

(۱) نازناوی (به زیدی کوپی سه روانی قه یسی) به، که له زمانی عه ره بی دا به غوونه ی گه وچی و گیلی ده یهیننه وه. (وه ر گێر)

چونکه ههریهك لهو بوونه وهرانه، به زمانی تاییه تی و بهلگه ی تاییه تی خو یان، شایه تی له سهر ئه و خوایه ده ده ن.

سهیر بکه؛ با دره و شانوه ی ئه و خوایه له جیهاندا ببینیت که ئه م کۆشکه ی بنیات ناوه و، ئنجا پرۆگرام و پلان و یاسا کانی ئه و کۆشکه شی له و دهفته رده ا نوو سیوه ته وه. ئه مه بینه و، خۆت له تاوان و لیته و قورپای ئه م و پرتنه و وته بئ نرخانه پرزگار بکه! نمورونه ی دووهم:

جاریکیان مروفیکی نهشاره زای جیهانی شارستانی و نهزان و دنیا نه دیو، دهرواته ناو سوپایه کی سامناکه وه و، له بهردهم ئه و مهشق و راهینانه گشتی به ی که سهر بازه کانی سوپا پیکه وه دهیان کرد، دهحه په سیّت که ده ببینیت ئه و په پری ریکی و خشتی و گوئی راهی لای پیشان ده ده ن. پاشان سهرنج له و هوجوو له ریکخراوه یان ده دات که ده ببینیت سهرجه می سوپا، چ تیپ و چ لیوا و چ هیژ، تیکرا به بزوتنه وه ی یهك دانه کس ده بزوتنه وه و، به بئ دهنگ بوونیشی بئ دهنگ ده بن و، ههر کاتیش ئه م یهك که سه فەرمانی تهقه کردنی بۆ ده ر کردن ئه و اهه موویان یه کسهر ده ست به تهقه و ده ستریز ده کن..

به ئی، ئه م مروفه سهرنجی له هه موو ئه مانه دا. به لام تینه گه یشتن و که وده نی یه که ی وایان لئ کرد که هیچ شتیک له باره ی فەرمانه کانی پیشه وایه تی سوپا تینه گات و په یی پئ نه بات، له وانه ی که له یاسا کانی ده ولت و پادشادا دیاری کراون. له بهر ئه م تینه گه یشتنه ی ئینکاری سهر کردایه تی سهر کرده ی مه زنی کرد و، به ئه ندیشه ی خۆی پئی و ابو ئه م سهر بازانه به هۆی چهنده پهیکی ماددی به یه که وه به ستر او نه ته وه! پاشان بیر ی له و په ته ئه ندیشه یی یه ده کرده وه که ئایا ده بی چهنده سهیر و سهر سوورپه نهر بیت؟ به لام له راستی دا خۆی گرفتاری سهر سامی و سهر سوورپهانی زیاتر کرد و به و حاله وه سهر بازگه ی به جئ هیشت و که وته پری!

ههر ئه م مروفه، له پرۆزی جومعه دا رنی ده که وینه مزگه وتی گه وره ی "ئه یا سؤفیا". ده ببینیت کۆمه لی موسلمانان له هه ستان و دانیشتن و رکوع و سوژده ی نوێژدا گوئی راهی لای دهنگی یه کیکیان! جا له بهر ئه وه ی ئه م مروفه له واتا و ناوه رۆکی "شهریعه ته کانی خوا وه ند" - که یاسا مه عنه و ی و ئاسمانی یه کانه - تئ نه ده گه یشت و، ههستی به و ده ستوور و یاسا مه عنه و ی یانه نه ده کرد که له فەرمانه کانی خوا وه نی شهریه تدان، ئه و لای و ابو که ئه و جه ماعه ته، به چهنده پهیکی ماددی به یه که وه به ستر او نه ته وه! گوایه ئه و په ته سهیرانه کۆمه لی مزگه وتی په یه وهستی یه کتری کردو وه و،

هموو جموجوول و وه ستانیکیشیان له رپی ئهو په تانه ویه! بهم جزوره، رۆشت و کهوتهرپی و، ئهم چه شنه بیر کردنه وه بی نرخ و نه زو کانه شی له گهل خوی دا هه لگرت، که هینده بی بایه خه تهنانهت ئهو چرو جانه وهره درندانهش که له شیوه و شکلی مروقدان، گالته‌ی پین ده کهن و به مایه‌ی شهرمه زاریی ده زانن!

جاله روانگه‌ی ئهم دوو نمونه‌یه وه ده‌لین:

مولحیدیک له‌وانه‌ی که چه مکی سه‌رسه‌خت و ته‌واو نه‌زانانه‌ی "سروشت" یان له گهل خزیاندا هه‌لگرتوه، کاتێ دیته ناو ئهم جیهانه‌ی که سه‌رباز گه‌یه‌کی به‌سام و شکۆ و جوانی سوپای پادشای مه‌زنه و، مز گه‌وتیککی گه‌وره و ریک و قه‌شه‌نگی ئه‌وتویه که ته‌قدیسی په‌رستراوی ئه‌زه‌لیی تیدا ده‌کریت.. کاتێ دیت و په‌ی به‌و "یاسا مه‌عنه‌وی یانه" ده‌بات که ئاسه‌واره‌کانیان له‌ په‌یوه‌ست کردنی رپساکانی ئهم گه‌ردوونه ناوازه‌یه‌دا ده‌بیرن و، له سه‌رچاوه‌ی "دانست" ی په‌ها و بی سنووری به‌دییه‌نهری مه‌زنه‌وه هه‌لقولان.. ئهم مروقه، سه‌رجه‌می ئهو یاسایانه به‌چه‌ند یاسایه‌کی ماددی داده‌نیت و، وه‌ک چه‌ند ماده‌یه‌کی ره‌ق و ته‌ق ده‌یانینیت و له‌و روانگه‌یه‌شه‌وه مامه‌له‌یان له‌گه‌لدا ده‌کات.

هه‌روه‌ها به‌ئەندیشه‌ی خوی پپی وایه که فه‌رمانه‌کانی یاساکانی په‌روه‌ردگار پیتی زال و ده‌سته‌لاتدار و گشتیی خواوه‌ند، که چه‌ند یاسایه‌کی گویره‌یی و ئیعتیارین و.. ده‌ستوره‌کانی شه‌ریعه‌تی گه‌ردوونی خواوه‌ندی په‌رستراوی ئه‌زه‌لش، که چه‌ند ده‌ستوریککی مه‌عنه‌وین و ته‌نها له‌ زانستی خوادا هه‌ن و بوونیان هه‌یه، ئهم مروقه، پپی و ده‌بێ که هه‌ر کام له‌و یاسا و ده‌ستورانه‌ بوونی ده‌ره‌کی یان هه‌یه و چه‌ند یاسایه‌کی ماددین. ئیتر دیت و ئهو یاسایانه‌ی که له "زانست" ی خوا و "گوفتار" ی په‌روه‌ردگار وه‌ ده‌رچوون و ته‌نها "بوونی زانستی" یان هه‌یه (واته: ته‌نها له‌ زانستی خوادا هه‌ن) ئهم دیت و له‌ بریی توانستی خوا دایانده‌نیت و کاروباری به‌دییه‌نان و دروستکردنیان پپی ده‌به‌خشیت و، پاشان ناوی "سروشت" یان به‌سه‌ردا ده‌پریت. ئنجا ئهو "هیز" هه‌ش که له‌ناو ئهو یاسایانه‌دا به‌ بریتی‌یه له‌ دره‌وشانه‌ویه‌کی "توانست" ی په‌روه‌ردگار، ئهم مروقه مولحیده به "هیزیکی به‌توانای کاریگه‌ر" ی داده‌نیت و وه‌ک "خواه‌ن توانستیککی سه‌ربه‌خو" بۆی ده‌روانیت!

جا ئایا که‌وده‌نی و نه‌فامیی له‌مه زیاتر هه‌یه؟ ئایا نه‌فامی و گه‌وجیی ئهم که‌سه به‌ چه‌ندین جاریش له‌ هی ناو نمونه‌که زیاتر نی‌یه؟

به کورتی و پوختی:

ئەو شتە وەهەمی یەکی کە سروشت پەرستان ناوی "سروشت" ی لێ دەنێن و دارای هیچ حەقیقەتێکی نییە، ئەگەر بێت و وا دا بنرێت بوونی راستەقینە ی دەرە کیشی بێت، ئەوا:

تەنھا سەنەتێکە، نەك سەنەتکار.. نەخشونیکاریکە، نەك نیکار کیش.. چەند فەرمانیکە، نەك فەرماندەر.. یاسا و شەریعەتێکی بەدیھاتوو، نەك یاسادانەر.. پەردە یەکی پروو کەشی بەدیھێنراوە کە بەسەر پروو عیززەتی بەدیھێنەرێتی خوا ی گەورە دا دادر او تەو، نەك بەدیھێنەر.. بەدیھێنراویکی کار تێکراوە، نەك بەدیھێنەر و کردگار.. کۆمەلە یاسایە کە، نەك توانست و خاوەن توانست.. ئامیڕێکی پێوانە یە بۆ ئەو ی شتانی پێ بیوریت، نەك سەرچاوە ی شتان.

پوختە ی ئەم قسانە: (کە لە پروو نکر دەرەو ی مەحالە کانی ئەم سێ رینگایە دا باس کران) ئەو یە کە:

مادەم بوو نەوەر ان - لە راستی دا - هەن.. مادەم عەقڵیش لە بۆچوونی دا بۆ دۆزینەو ی بەدیھێنەری ئەم بوو نەوەر ان، لە چوار رینگا زیاتری لە بەردەمدا نی یە - وەك لە پێشەکی دا باس کرا - ئنجا بە تەواوی و یە کجاریش نە گونجاوی و بەتالی سیان لەو چوار رینگایە مان بۆ چەسپا، بەهۆی پروو نکر دەرەو ی سێ دانە مەحالی پروو و ئاشکرا بۆ هەر کام لەو سێ رینگایە..

ئەوا بە "پروونی" و "بەداهەت" و "پۆیست" رینگای چوارەم دەچەسپیت، کە رینگای: "بوونی بەدیھێنەرێکی تاکێ تەنیا" یە. چەسپاندنی ئەو رێ یەش لە دنیایێ یەکی ئەوتوو، سەرچاوە ی گرتوو کە هیچ گومان و دوو دلی یەکی ئاوی تە ناییت و رینگایە کە ئەم ئایە تە پیرۆزە پروو ناکی دە کاتەو کە دە فەرموی:

﴿أَلَيْسَ لِلَّهِ شَكُّ فَاظِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ؟﴾

ئەم ئایە تە، بە پروونی و بەداهەت، بەلگە یە لەسەر بوون و خوا یە تی خواوەندی "واجب الوجود" و، لەسەر ئەو ش کە خوا یە تی ئەم خوا یە سەبارەت بە هەموو شتێکە و، هەموو شتان لە دەستی توانستی ئەو بەدیھێنەرەو پەیدا بوون و، جلەوی گشت کاروباریکی ئاسمانە کان و زەویش هەر لە ژێر دەستی توانای ئەودان.

دەسا ئەى مروڤى ھۆپەرست!

ئەى ئەو كەسەى كە تارادەى پەرستىن شەيدای "سروشى" بوو!
مادەم "سروشى" ى ھەر شتىك وەك خودى ئەو شتە بەدیهىنراو و دروست كراو،
چونكە بە تازەى و بە جۆرىكى پەرلە وردە كارى يەو پىكدىت و، مادەم ھۆكارە
ئاشكرا كەشى، وەك ھەر ھۆكارىكى تر، ئەویش دروستكراو و بەدیهىنراو..
ئىنجا مادەم بوونى ھەر شتىك پىوىستى بە چەند ھۆكار و پىداوىستى و ئامپرىكى
گەلى زۆر ھەيە، ئەوا دەيى:

يە كىكى خاوەن توانستى پەرلە سروشى و ھۆكارە بەدى بەيىت و
دروستىان بكات و، دەيى ئەو خاوەن توانستە پەرلەش لە توانستى خۆى دا ھىندە بى
باك و دەولەمەند بىت كە پىوىستى بە ھىچ شتىك نەيىت و، ھەرگىز ھۆكارە بى
دەستەلات و دەستەوسان و كۆلەوارە كان لە كاروبارى پەرورەدگارپىتى خۆى و
بەدیهىنانى دا بۆ شتان، بەشدار نەكات.

خۆ جگە لە خواى گەورە ھىچ كەسكى تر نى بە كە بەم چەشنە خواھەنى توانستىكى
ئاوا دەولەمەند و گەورە و بەرز بىت.

ھەر ئەو خواوەندەيە كە چ ھۆكارە كان (الأسباب) و چ بەھۆ كراوە كان (المسببات)
راستەوخۆ بەدى دەھىنىت و ھۆكارى يەكى ئاشكرا و پەرلەتىيان لە نىواندا ساز
دەكات و، بە رىكخستى پەرلەندى نىوانيان پەرلەندى يە كترىان دەكات و، "سروشى" و
"ھۆكارە كان" ىش دەكات بە چەند پەرلەيەك لە بەردەم توانست و مەزنايەتى خۆى دا.
ئىنجا بۆ ئەو ھۆش كە عىززەت و گەورەيى يەكەى خۆى تەقدىس بكات و بە پاكى
رايگرت، ئەوا ھۆكارە كانى كروو بە سەرچاوى ئەو چەشنە كاروبارانەى كە بە
چاوى پەرلەتىنى بە ناتەواوى و ستەم دەردە كەون لە شتاندا، تاكو ھىچ ناتەواوى و
كەموكووپرى يەك روو نەكاتە ئەو عىززەتەى كە بۆ پەرورەدگارپىتى خۆى پەيى داو.
ئىستاش داوات لى دەكەين كە ژىرى خۆت بكەيت بە سەرپشك و وەلامى ئەم
پرسىارە بەدەيتەو:

كام لەم دوانە تىگەپشتىيان بە لای زەينەو و ئاسانزە و لە ژىرى يەو نەزىكترە؟

ئایا سەعاتچی ئەك بۆ خۆی ئامیر و كەرەسەكانی سەعات دروست بكات و، بە گوێرەى رێكخستن و رێسا و پێكهوه گونجانیان سازیان بدات و بیاخاتە كار.. یان لەو ئامیراندا مەكینهیەكى ئاساسیی دابنیت و ئەم دروستکردنە بە دەستە رەق و تەق و بێ گیانەكانی مەكینه كەى ناو ئەو ئامیرانە بوسییریت؟

پێم بڵێ: ئایا ئەم بیروپرايە شتیكى نە گونجاوی مەحەل و گوفتاریكى پڕوپوچ و بەدەر لە بازەنى ژیری نییە؟

یان كام لەم دوانە دەچیتە عەقلەوه؟

نووسەرێك پێداویستی یەكانی نووسین (لە مەرەكەب و كاغەز و قەلەم) ئامادە بكات و خۆی بۆ خۆی كتیپێك بنووسێت.. یان ئەو نووسەرە لەناو كاغەز و قەلەم و مەرەكەبەكەدا چاپخانەییەكى تاییەتی بۆ ئەو كتیپە دروست بكات - كە دیارە ئەم چاپخانەییەش گەلێ لە كتیپەكە ئالۆزترە - پاشان نووسینی كتیپەكە بدات بەسەر چاپخانەكەدا و خۆی هیچ دەستێك نەخاتە ناو كارەكە و بە چاپخانەكە بڵێت: "فەرموو تۆ كتیپەكە دابنێ و بینوسە"!

كام لەم دوانە دەچیتە عەقلەوه؟

ئایا سپاردنی دانانی كتیپەكە بەو چاپخانەییە سەرتاپا گیروگرفت و کاریكى تەواو دژوار دەرنەچیت؟ ئایا سەد هیندەى نووسینی نووسەرەكە كێشەى زیاتری نایەتە پێ؟ ئایا هیچ مەزنیكى ژیر و هوشمەند و خاوەن هەست و شعوری تەواو ئەم كارە پەسەند دەكات؟ یان بە رەواى دەزانیت؟

خۆ ئەگەر بڵێیت:

بەلێ راستە، دروستکردنی چاپخانەكە بۆ چاپکردنی ئەو كتیپە لە دانانی كتیپەكە قورستر و ئالۆزترە، بەلام مەكینهی چاپ گەلێ ئاسانتر نووسینی كتیپەكە دەخاتە ئەستۆى و پرايەپەرێت، چونكە دەتوانیت چەندەها نوسخەى زۆر و زەبەندەى لێ دەربكات..

ئەوا لەوەلامدا دەلێن:

خواوەندى وینە بەخش و نیگار كێشى ئەزەلى، بە توانستی رەهای خۆى و بۆ مەبەستى نوێ كردنەوى درەوشانەوى ناوێ جوانە رەهاكانى خۆى لە هەموو كاتێكدا و پێشاندانیان بە چەند شیوەیەكى جیاجیا و جۆراوجۆر، هەردەم خودى بەدیھێتارەكان و

سەر جهم ئەدگار و تاییه‌تکاری یه‌کانیشیان به‌چەند شەکل و شیۆه‌یه‌کی جیا جیا دروست دەکات، به‌چەشنێک که هیچ به‌دیھێنراویک - که نووسراویکی خواوەندی صەمەد و پەرەردگارە - به‌تەواوی لە هیچ به‌دیھێنراویکی تر ناچیت.

بەلێ، بۆ ئەوێ هەموو بەدیھاتوویەکی گشت و اتا و ناوەرۆکە جیا جیا کان و سەر جهم ئامانج و مەبەستە جۆراو جۆرەکانی خۆی رابگەیه‌نێت، دەبێ رۆخسار و شەکلێکی ئەوتۆی بیست که لەوانی تر جیای بکاتەو.

بە وردی سەیری سەرو سیمای مەرۆف بکە؛ دەبینیت چەند نیشانەیه‌کی جودا کەرەو لەو دەموچاوەدا کۆبوونەتەو که خواوەنە کە لە هەموو مەرۆف و لە گشت دەموچاویکی تر، هەر لە سەردەمی حەزەرتی ئادەمەو - دروودی خۆی لە سەر بیست - تا ئیستا و تا دنیاش دنیایه‌، جیا دەکاتەو، هەر چەندەش لە ئەندامەکانیان و لە مەرۆقتی و ماهییه‌تیاندا هەموویان لە یه‌کتر دەچن. ئەمەش راستی یه‌کی هێندە ئاشکرایه‌ کەس گومانێ تێدا نی یه‌.

کەواتە سەرو سیمای تاییه‌ت به‌ هەر دەموچاویک، کتییکی سەربەخۆی ئەو دەموچاوه‌یه‌!

جا بۆ ئەوێ ئەم کتییە تاییه‌ت و سەربەخۆیه‌ به‌ رێکوییکی و وردە کاری دەر به‌یتریت، دەبێ کۆمەڵه‌ پیتیکی به‌ قەوارە و شیۆه‌ گونجای تاییه‌ت به‌ خۆی بیست و، ئنجا به‌ رێکخستنیکی تاییه‌تی و لە شوینی دیاری کراوی خۆیاندا رێک بخوێن، تاکو به‌ نووسین و دانانیکی تاییه‌تی و جیاواز لەوانی تر بنووسریت و دابنریت. تەنانەت دەبێ ماددە تاییه‌تی یه‌کانی خۆی به‌یترین و لەو جیگا دەستیشان کراوانه‌ی دا نیشتەجێ بکړین و، پاشان لە گەڵ کەرەسە و پێداویستی یه‌کانی "بوون" و "دەر هێنان" ی ئەو کتییە (ئەو دەموچاوه‌) دا رێک بخوێن. دیاره‌ هەموو ئەمانەش پێویستیان به‌ کار گەیه‌کی سەربەخۆی تاییه‌تی هه‌یه‌.

واته‌: هەموو شتیکی و هەموو دەموچاویک پێویستی به‌ چاپخانه‌یه‌کی تاییه‌تی هه‌یه‌!!
پاشان ئەگەر بیست و "گرمانی مه‌حال" یش بکەین و وا دابنێن که "سروشت" وەک چاپخانه‌یه‌کی وایست، ئایا ئەم چاپخانه‌یه‌ش بۆ خۆی پێویستی به‌ رێکخستن و ریز کردنیکی تاییه‌تی و دیاری کراو نی یه‌؟ ئایا خودی چاپخانه‌ که - چ جایی ریز کردنی پیتەکانی - پێویستی به‌ رێکخستن نایست؟!

خۆ ئەو ماددانهی که له جهستهی هەر زیندهوه ریکدا هەن، به بئ هیچ گومانیک، له مادهه کانی چاپخانه و ریز کردن و ریکخستیان گهلی ئالۆز ترن. چونکه کۆ کردنهوه و دههینانیان له ههموو سووچ و گوشه و قوژبنیکی جیهانهوه و، بهدهینانیان به حساب تهرازوویه کی وردی تایهتی و، ریکخستیان به پئی داخوازی و رپسایه کی دیاری کراو، پاشان سپاردنیان به چاپخانه که.. گشت ئەم کارانه، پێش ههموو شتیک پێویستیان به بهدهیننهری چاپخانه که دهییت که ئەنجامیان بدات و، هەر گیز هیچیان به بئ ویستی ئەو نایه نه دی، که ئەویش بریتی یه له "ویست" و "توانست" ی بهدهیننهرانهی خواوه نندی بهدهیننهری به توانا.

که واته گریمانی ئەوهی که "سروشت" وهک چاپخانهیهک وایست، شیمانهیه کی پروپووجه و، له راستی دا گهو جایهتی و ئەفسانهیه کی ئاشکرا و پروونه! بهم چهشنه و، له روانگهی ئەم دوو نمونهیهی "سهعات و کتیبه که" وه، بۆمان ده رده که ویت که: چ (هۆکاره کان) و چ (به هۆکاره کان) ههموویان خواوه نندی "بهدهیننهری شکۆمه ند" – که توانای به سهر ههموو شتیکدا هیه – به دیی هیناون و، هەر تهنها تهنها ئەو خواوه ننده شه که به "دانایی" خۆی په یوه ستی یه کتریی کردوون و، هەر تهنها ئەویش که به "ویست" ی خۆی سروشتی شته کانیشی ده ستیشان کردووه و کردوونی به چهند ئاوینه یهک بۆ تیشکدانه وه و تیاده ر که و تنی یاسا و شهریعه ته گهر دوونی یه مه زنه که ی خۆی که بریتی یه له و یاسا کار گیرانه ی خواوه نند که تایه تن به ریکخستنی کاروباره کانی گهر دوونه وه. هەر ئەو خواوه ننده شه که به "ویست" ی خۆی "پروخسار و سهروسیما" ی "سروشت" ی به دی هیناوه که بوونی ده ره کیی ئەم جیهانه به رچاو و بینراوه ی له سهر به نده و، گشت به دهیننهره کانیشی له سهر ئەو سروشته داناوه و به که مالتی "دانایی" خۆی تیکه لی یه کتریی کردوون.

* * *

ئێستاش ژیری سهر گهر دانی خۆت له م کێشه یه دا ده که ین به سهر پشک. با به چاوی وێژدان بروانیت. تاکو بزاین کامیان وهر ده گریت و به ئاسانی باوه ری پین ده کات؟ ئایا باوه ر به م راستی یه په سه ند کراوه ی "ژیری" ده کات که له چه نلین به لگهی به هیزی له ژماره به ده ره وه په یدا بووه و، دنیایی به مروف ده به خشیت و تاراده ی "وجووب" به پێویستی ده زانیت..

یان لهو باوه‌په‌دایه که "بوون"ی هه‌ر شتیک هاو‌ده‌م له‌گه‌ل ئامیر و ئه‌ندامه له‌ژماره‌به‌ده‌ره پئو‌سته‌کانی و چه‌ند کرداریکی ئه‌وتوش که پروخسار و شه‌قلی دانایی و به‌سیره‌تیا‌ن پئوه‌ دیاره، هه‌موو ئه‌مانه‌ بدرینه‌ پال "سروش‌ت" تا‌کو ئه‌نجامیان بدات؟! یاخود بدرینه‌ پال ئه‌و مادده‌ په‌ق و ته‌قه‌ بی گیان و بی هه‌ست و به‌دی‌هین‌راوه‌ سا‌کارانه‌ی که ناوی "سروش‌ت" و "هۆ‌کاره‌کان"یان لێ ده‌نین؟! ئایا ئه‌م بۆ‌چوونه، که‌و جابه‌تی و خورافه‌تیکی ته‌واو مه‌حال و به‌تال و، به‌ده‌ر له‌ بازنه‌ی گری‌مانی عه‌قلی نی‌یه؟!

بابای سروش‌ت په‌رستی سه‌ر سه‌خت، له‌ وه‌لامدا ده‌لێت:

- (ماده‌م داوای به‌کاره‌ینانی وێژدانت لێ کردم، ئه‌وا دان به‌وه‌دا ده‌نیم که ئه‌و پینگا سه‌ر لێ شپۆینه‌ی تا ئیستا گرتبوو‌مانه‌به‌ر، هه‌روه‌ک ده‌یان مه‌حالی تێدایه، تاییش‌لێی زیانه‌خشه‌ و له‌وپه‌ری ناشیرینی و بی‌که‌لکیش‌دایه. هه‌ر که‌سیک خوا‌ه‌نی تۆزقالتیک هه‌ست و فام و ژیری بی‌ت، له‌و لیکۆلینه‌وه‌ زانستی‌یا‌نه‌ی ئیوه‌ باستان کردن، که هه‌ر هه‌موویان پالیا‌ن به‌چه‌ندین به‌لگه‌ی توندوتۆلی چه‌سپینه‌ره‌وه‌ داوه، تی‌ده‌گات که گێڕانه‌وه‌ی دروستکردن و به‌دی‌هینانی شتان بۆ "سروش‌ت" و "هۆ‌کاره‌کان" به‌لای ژیری‌یه‌وه‌ به‌یه‌ که‌جاره‌کی مه‌حال و نه‌گونجاوه، ته‌نانه‌ت ژیری سا‌غی مرۆف به‌ پئو‌ستی ده‌زانی‌ت که به‌دی‌هینانی هه‌رچی شت هه‌یه‌ راسته‌و‌خۆ بدرینه‌ پال خوا‌ه‌ندی "واجب الوجود". که‌واته‌ سوپاس بۆ ئه‌و خوا‌یه‌ی که پێی ئیمانی پاک و بی‌گه‌ردی پیشان دام و، به‌م ئیمانه‌ شاد و به‌خته‌وه‌ری کردم!

به‌لام ته‌نها یه‌ک گومانم له‌ دلدا ماوه، که بریتی‌یه‌ له‌مه‌ی خوا‌ه‌وه‌:

من باوه‌رم هه‌یه‌ که خوا‌ی گه‌وره‌ په‌روه‌ردگار و به‌دی‌هینه‌ری هه‌موو شتیکه. به‌لام ئایا چ زیانی‌ک له‌ مه‌زنی و ده‌سته‌لاتداریی ئه‌و خوا‌ه‌نده‌ ده‌که‌وێت ئه‌گه‌ر مه‌دح و ستایش ئاراسته‌ی چه‌ند هۆ‌کاریکی هه‌نده‌کی بکری‌ت له‌سه‌ر به‌دی‌هینا‌نیا‌ن بۆ چه‌ند شتیکێ که‌م نرخ؟ ئایا ئه‌م کاره‌ هه‌یج شتیک له‌ ده‌سته‌لاتی به‌توانای خوا‌ی گه‌وره‌ که‌م ده‌کاته‌وه‌؟ وه‌لام:

هه‌روه‌ک له‌ هه‌ندێ پهیامدا چه‌سپاندو‌مانه‌:

سیفه‌تی (فه‌رمان‌په‌راوه‌یه‌تی) به‌چه‌شنیکه‌ هه‌ر گیز ری به‌هه‌یج که‌س و هه‌یج شتیک نادات ده‌ست ب‌خاته‌ ناو کاروباره‌کانیه‌وه‌ و خۆی تێدا هه‌لب‌قور تینێت. که ئه‌مه‌ش پێی ده‌لێن: یاسای "رد المداخله". واته: "بواره‌دانی ده‌ست تپوه‌ردان".

ئەو ەتا لە ناو مەزەشدا بچوو کترین کار بە دەست، یان ھەر کار مەند و فەرمان بەرێکی ئاسایی، لە چوار چۆ و سنووری فەرمان بەرێتی و فەرمان بەر وایە تیبی خۆی دا، دەرفەت بە کۆر و جگەر گۆشە ی خۆیشی نادات دەست بخاتە ناو کار و بارە کانیەو. تەنانت ھەندئ لەو پادشایانە ی کە بە و ھەم و گومان پێیان وابوو کۆرە کانیان دەست دەخەنە ناو کار و باریان، یە کسەر ئەو جگەر گۆشە بێ تاوانانە ی خۆیان کوشتوو، ھەر چەندەش ئەو پادشایانە تا رادە یەک خاوەن تەقوا و پەرستش و فەرمان بەر وای موسلمانانیش بوون!

ئەمەش رادە ی پەسە نایە تیبی یاسای "رد المداخلە" مان لە بواری فەرمان بەر وایە تیبی دا بۆ پروون دە کاتەو. کە یاسایە کە ھەر لە دوو کەسەو، کە لە سەر بەر پۆ بەردنی ناو چە یە کە بچوو کەو دە بێتە ھەر یان، تا دە گاتە دوو پادشا کە قەرە یان لە سەر فەرمان بەر وایە تیبی ولاتیک بێت و ھەر یە کە یان بێ ھوێت خۆی تا کە فەرمان بەر وای ولات بێت، دە گرێتەو.

ھەر وە ھا یاسای: (رێ نەدان بە ھاو بەش) کە یاسایە کە ترە و "یە کتایوون لە دەستە لات" دا داخواریە تیبی، ئەم یاسایەش لە درێژایی میژووی مەزەشدا، بە کوشتن و برین و ناکۆکی و خوین پاشتن، ھێز و دەستە لاتێ خۆی سە پاندوو و سە قامگیری کردوو.

ئنجای تۆش دوای ئەو ی کە ئەم یاسایانە زانی، وەرە سەر بێکی ئەم مەزە بە کە لە راستی دا بەر پۆ بەردنی خۆیشی لە توانا دانێ یە و، پێویستی بە یار مە تیبی خە لکی ھە یە و، تەنھا سبەر یکی لاوازی فەرمان بەر وای و کار بە دەستی نە بێ ھیچی تر شک نابات، کە چی تا ئەو رادە یە دەرفەت بە کەس نادات دەست بخاتە ناو کار و بارە کانیەو و بە شداریی فەرمان بەر وایە تیبی بکات و، ھە تا دە توانیت ھەولێ سەر بە خۆ یی خۆی دە دات..

بە لێ، سەر بێکی ئەمە بە و، ئنجای بێر لە "فەرمان بەر وای مۆتەق" بکەر وە کە خوای فەرمان بەر وای شکۆ مە ندە و لە سەر عەرشی پەر وە رد گاری تیبی گەردووندا فەرمان بەر وایە و ھەر خۆی خاوەنی دەستە لات و فەرمانە و، ھەر تەنھا ئەو سەر بە خۆی تاک و تەنیا یە و، دەستە لاتێکی پە ھا ی وایشی ھە یە کە ھەر گیز پێویستی بە ھیچ شتێک نی یە..

وەرە بیری ک لە مە بکەر وە و ئنجای بزانە کە دە بێ سە بارە ت بەم پەر وە رد گار و خوا وە ندە شکۆ مە ندەو چە ندە راستی یە کە حە قی بێت کە ھەر گیز رێ بە "ھاو بەش" نە دات و، نە یە لێت ھیچ کە سێک دەست بخاتە ناو کار و بارە کانی و لە فەرمان بەر وایە تیبی پەوا کە ی دا بە شداریی بکات! ئایا ئەم ھاو بەش نە بوونە چە ندە خوا ستێکی پەوا و حە قی ئەو پەر وە رد گاری تیبی یە ئەو؟!

فەرموو بۆ خۆت ئەم دوو فەرمانەرە وایەتی یە لە گەڵ یە کدا بەراورد بکە: فەرمانەرە وایەتی مەرۆف کە لاواز و کەم و کورت و موحتاجی یارمەتی غەیری خۆیەتی، لە گەڵ فەرمانەرە وایەتی رەها و دەولەمەند و دەستەلاتدار و زال و ھەمەلایەنگری خواى گەورەى بەتوانادا!

سەبارەت بە کەرتى دووھەمى گومانە کەشتەوہ کە دەلیت: ئە گەر ھەندى شتى بچووک و ھەندە کى برێک پەرستش بۆ ھۆکارە کان بکەن، واتە: ئە گەر ھەندى "پەرستش" ئاراستەى ھەندىک لە "ھۆکارە کان" بکړین، چ زیان و کەموکوورپی یەک بەو پەرستشە زۆر و زەبەندانەى گشت بوونەوہران دە گەبەنیت، کە ھەر لە گەردیلە کانەوہ تا دەگاتە ئەستێرە و قەبارە کانى ئاسمان و گەلەستێرە کان، لە بەرامبەر خواوہندی گەورە و پەرستراوى راستەقینەوہ، ئەنجامیان دەدەن؟

وہلام:

بەدیھێنەرى زانای دانا ئەم گەردوونەى لە شىوہى درەختیکدا بەدى ھیناوہ و، خواوہ ھەست و شعورە کانیشى کردوہ بە میوہ و بەروبوومى ئەو درەختەى گەردوون. ئىجا لەبەر ئەوہى کە مەرۆف سەرچەمترین بەروبوومى نێوان خواوہ ھەست و نەستە کانە، ئەواریزىکى گەلنى زۆرى لى ناوہ و، شوکرانہ و پەرستشى ئەم مەرۆفەشى کردوہ بە گرنگترین و بەرزترین میوہ و بەروبوومىک کە ژيانى مەرۆف دەبگړیت و بەرھەمى دەھینیت. تەنانت ئەم دوانہ (واتە شوکرانہ و پەرستش) بەرھەمى ژيانى مەرۆف و ئەنجام و ئامانجى بەدیھاتنى ئەون.

جا ئایا بەلای ژیریى مەرۆفەوہ دەگونجى کە ئەم خواوہندە "فەرمانەرەوا" و "تاک" و "تەنیا" یە کاروبارى ئەو مەرۆفەى کە کردوویەتی بە بەروبوومى سەرچەمى بوونەوہران، بداتە دەستى غەیری خۆى، بۆ ئوونە بیداتە دەستى ھۆکارە کان؟ یان بەروبوومى ژيانى مەرۆف (کە شوکرانہ و پەرستش) بە کەسانى تری جگە لە خۆى بسپړیت؟ دواى ئەوہى کە سەرانسەرى گەردوونى بۆ ئەوہ بەدى ھیناوہ کە خواپەتیی خۆى بەوان بناسینیت و پەرورەدگاریتى خۆى لە بەرچاوى ئەواندا خۆشەویست و شیرین بکات؟ ئایا دەگونجى ئاکامى بەدیھێنان و بەروبوومى بوونەوہران واز لى بەھینیت و بە دەستى "بى مەبەستى" یان بسپړیت؟ نەخیر، وانى یە و، خواوہند گەلنى خاویڤ و بالایە و ھەرگیز بە ھاوہەشیایەتى رازى ناییت.

بریسکه کان

پاشان، ئایا ده گونجی خواوه ند رفته ساری پیچه وانه ی دانست و پهروه ردگاریتی
 ره های خوی لی بووه شیتوه و، بوار بدات که هه ندی "هۆکار" ببن به په رستراوی
 به دیهاتوانی؟ له کاتی کدا که ئەم خواوه ند ه گوره یه له رینگای کرداره کانی و به خششه
 نهرم و نیانه کانیوه خویمان پی ده ناسینی و له لاما ن خو شه ویستی ده کات؟
 ئایا چون ئەو خواوه ند ه مزنه - دوا ی هه موو ئەمانه - بوار به دروستکراوه کانی
 خوی ده دات که خوا ی خو یان له یاد بکه ن، دوا ی ئەوه ی که ئاما نجه به رزه کانی
 به دیهتانی گه ردوونی پشان دان که بریتی به له: پیناسینی خوا و، پاشان په رستی؟
 به وه ی که ده رفه ت به غه یری خوی بدات تاله لای کاملترین و به رزترین به دیهتاروانی
 ئەم خوا به خویان خو شه ویست بکه ن؟ نه خیر، هه رگیز شتی واروو نادات!

* * *

ئێستاش ئە ی ئەو براده ره ی که روو نکرده وه کانی پی شووت بیست! هه رچی ده لیت،
 فره مو بیلنی و باسی بکه.

ئەو براده ره ش له وه لامدا ده لیت:

- سوپاس بۆ ئەو خوا به ی که گیر و گرفته کانی ئەم دوو گومانه ی وا به ئاسانی بۆ
 چاره سه ر کردم و، به ته وای دلتیا بووم له وه ی که جگه له زاتی خوا ی گه و ره ه یچ
 شت و که سیککی تر شایانی تا ک و ته نیایی و په رستش نی یه. به راستی دوو به لگه ی هینده
 به هیزت له سه ر ئەم راستی به بۆ هینامه وه که هه رگیز ئینکاری نا کرین، مه گه ر له لایه ن
 که سیکه وه که ئەوه ند ه سه ر سه خت بیت نکوولی له رۆژی رۆشنا و خۆری نا و جه رگه ی
 ئاسمان بکات!

کۆتایی

ئەو مروفه ی که وازی له بیروبا وه و بۆ چوونی مولحیدانه ی "سروش" هینا و، به
 بیریکی نویه هاته ناو باز نه ی پر په وی ئیمان وه، ده لیت:
 سوپاس بۆ خوا که ه یچ کام له گومانه کائیم له دلدا نه مان. به لام چه ند پر سیارنکم
 هه ن سه رم تیایاندا سوو رما وه و سه رنجم راده کیشن:

○ پرساری یەكەم:

زۆربەى ئەو كەسانەى سەبارەت بە ئەنجامدانى پەرستشە كانیانەو تەمبەل و كەمتەر خەمن و، بە تايبەتى وازيان لە نوێژ كردن هیناوە، لیبان دەییستین كە دەلین: خواوەندى پەرورەدگارى دەولەمەندى بەدەستەلات چ پێویستى یەكى بە پەرستشى ئیمە هەیه؟ ئەو تا لە قورئانى پیرۆزدا بەو پەرى توندوتیژی هەپەشەمان لى دەكات و بە سزای پر لە ئیش و ئازارى وەك دۆزەخ دەمان ترسینیت. ئایا ئەو شیوازه پێك و پەوان و لەسەر خۆ و ئیعتجاز بەخشەى كە لە شوینەكانى ترى قورئاندا بەرچاوە دەكەوێت، چۆن لە گەل ئەم شیوازه دا یەك دەگریتەووە كە سەرتاپا هەپەشەى توندوتیژه لە بەرامبەر تاوانىكى بچووك و هەندەكى و كەم نر خەو؟

وەلام:

راستە هەر گیز خواى گەورە، كە هەر لە زاتى خۆى دا دەولەمەند و بەدەستەلاتە، نەك هەر تەنها پێویستى بە پەرستشى تۆى مرۆف نى یە، تەنانەت پێویستى بە هیچ شتێك نى یە. بەلكو هەر تەنها تۆى مرۆفێ هەزاریت كە پێویستت بە پەرستنى ئەو! چونكە تۆ دوو چارى نەخۆشى یەكى مەعنەوى بووێت و، پەرستشى ئەو خواوەندەش مەلەهەمىكى سارپێژكارى نەخۆشى یەكە "گیان" و ئازارەكانى "زات"ى مرۆفانەى تۆیە. ئەمەشمان لە گەلێ پەيامدا چەسپاندوو و، بەم شیوەیهى خوارەو نمونەمان لەسەر هیناوەتەو:

ئەگەر پزیشكىكى مېهەبان بە دلسۆزى و جەختەو داواى خواردنێ دەرمانىكى تايبەتى لە نەخۆشكى خۆى بكات و، پێى بلێت: ئەم دەرمانە شىفابەخشە بخۆ كە تايبەتە بە نەخۆشى یەكەتەو، كەچى نەخۆشەكە لە وەلامدا پێى بلێت: تۆ چ پێویستى یەكەت بەم دەرمانەى وا بە گەرمى داواى خواردنێ دەرمانى وام لى دەكەیت؟ تۆ كارت بەسەر مەووە چى یە؟

ئایا لەم وەلامەو مەوداى گەوجى و پادەى بى نرخیى قسەى باباى نەخۆشت بۆ دەرناكەوێ؟

سەبارەت بە قورئانى پیرۆزیشەو كە بە سزای ئازار بەخش هەپەشە لەو كەسانە دەكات كە وازيان لە پەرستش هیناوە، ئەوا بە نمونەیهك پروونى دەكەینەو:

ئه گهر كه سێك تاوانێكى واى ئه نجام دا بێت كه مافى خه لكیى تێدا پێشیل كرد بێت، ئه وا پادشای ولات له پێناوى پاراستنى ژيان و مافى هاوولاتیانی و ئه وانى له ژێر سایه ی فەرمانرێه وایه تى خۆیدان، تۆله ی توندوتیژ له و كه سه ده سینێته وه ..

جا ههروهك ئه و پادشایه ئه م هه ره شهیه ده كات و ئه و تۆله یه ده سینێته وه، خوا وه ندى گه وره ش كه پادشای ئه زه ل و ئه به ده، به هه مان جوړ سزای توندوتیژی ئه وانه ده دات كه وازیان له نوێژ و په رستش هینا وه، له بهر ئه وه ی به م وازه ی نانه یان ده سترێژی و سته م له بوونه وهران ده كه ن و مافیان پێشیل ده كه ن.

چونكه كه مالاتى ئه و بوونه وهرانه ی له ژێر حو كمدارى و فەرمانرێه وایه تى ئه و خوا یه دان، له شیوه ی ته سبیحات و په رستشدا ده رده كه ویت، كه به و دیوه یان پروو له خوا ی به دیه پنه ر و دانایه، ئه و ته سبیحات و په رستشانه ئه نجام ده دن ..

خۆ ئه و كه سه ش كه وازی له په رستشى خوا هینا وه، نه په رستشى ئه و بوونه وهر و به دیه پنه ر وانه ی دیوه، نه ده شتوانیت بیانی بێت، ته نانه ت ئینكاریشی ده كات. بۆیه له نرخ و به های ئه م بوونه وهرانه ی (كه له پروو په رستش و ته سبیحاته وه) هه ریه كه یان نوو سراوێكى خوا بی و ئاوی نه یه كى دره و شانه وه ی ناوه جوانه كانى په ره ر دگاران، كه م ده كاته وه و بایه خیان ناداتی و، له پله و پایه ی بلندی خۆیا نه وه دایان ده گریت و، جگه له بى مه به ستى یه كى به تال له واتا و ناوه رۆك هچى تریان تێدا نا بێت و، كالا ی فەرمانبه رى و كار مه ندى یان له بهر داده مالت و، به وشك و په ق و ته ق و بى بایه خیان داده نیت. دياره به م كار هه ش ئه و مرۆفه دوور له په رستشه، گالته به بوونه وهران و ئینكارى كه مالاتیان ده كات و ده سترێژی ده كاته سه ر مافه كانیان و "پراستى بوون" یان له گه ردووندا.

به ئى، هه ر كه سێك ده وړوانیته ئه م گه ردوونه، به دوور بى و ته رازووى تایبه تى خۆى و له پړوانگه ی تیا ده ر كه و تنى ئاوی نه تایبه تى یه كه ی خۆیه وه بۆى ده وړوانیت. چونكه خوا وه ندى به دیه پنه ر مرۆفی له سه ر شیوه ی ته رازوویه ك به دى هینا وه كه ئه م گه ردوونه ی بى لێك بداته وه، تاكو مرۆف به هۆى ئه و ته رازووه ی كه له خۆیدا هه ستى پى ده كات بتوانیت هه موو كارو بارى كى ناو گه ردوون هه ل به سه نگی نیت ..

ئه وه تا خوا وه ندى گه وهره جیهانیكى تایبه تى به هه موو مرۆفك له نا وه ندى ئه م جیهانه گه وهره و گشتى یه دا به خشیوه. جیهانى تایبه تى هه ر كه سێكیش به گوێره ی ره نگدانه وه ی بیرو با وه ره تایبه تى یه كه ی دل و ده روونى خۆیه تى. ده بى نى ئه و كه سه ی

ناوَمِید و خه‌فه‌تبارِه، بوونِه‌وهرانی‌ش له به‌رچاوی‌دا له گریان و خه‌فه‌تباریدان، به‌لام مرۆڤی به‌خته‌وهر و دلخۆش و شادمان، بوونِه‌وهرانی به‌دلخۆش و شادمان و خه‌نده لێو دینه به‌رچاو!

هه‌ر به‌م چه‌شنه، ئه‌و که‌سه‌ش که به‌تێفکرین و گه‌رموگۆری و هه‌ست و نه‌ستی ته‌واوه‌تی و سه‌رنج و لێ‌په‌رانه‌وه په‌رسته‌ش کانی خۆی جێ‌به‌جێ ده‌کات، شتیکی له په‌رسته‌ش بێ گومان و راست و چه‌سپاوه‌که‌ی گه‌ردوون بۆ ده‌رده‌که‌وێت. به‌لام ئه‌وه‌ی وازی له په‌رستش هێناوه و لێی بێ ئاگایه، یاخود ئینکاری ده‌کات، ئه‌وا وه‌میکه‌ی هه‌له‌ی له می‌شکی خۆی‌دا بۆ بوونِه‌وهران بێ‌پار داوه، که به‌ته‌واوه‌تی پی‌چه‌وانه‌ی راستی که‌مالات و حه‌قیقه‌تی ئه‌و بوونِه‌وهرانه‌یه. ئه‌مه‌ش ده‌ستدریژی‌یه‌کی مه‌عه‌وه‌ی‌یه بۆ سه‌ر مافی ئه‌و بوونِه‌وهرانه.

مرۆڤی نوێژنه‌که‌ر له‌م سته‌مانه‌ش زیاتری لێ ده‌وه‌شێته‌وه؛ ئه‌وه‌تا سته‌م له "زات"ی خۆیشی ده‌کات کاتی که‌ واز له نوێژکردن ده‌هێنێت، چونکه له راستی‌دا خۆی خاوه‌نی "زاتی خۆی" نی‌یه‌ تا به‌ سه‌ربه‌ستی و ره‌فتاری سه‌ربه‌خۆ له‌گه‌ڵ خۆی‌دا بجووتێته‌وه. به‌لکو به‌نده‌یه‌کی خاوه‌نده‌اره له‌ خزمه‌ت خاوه‌نه‌که‌ی خۆی‌دا. خۆ دیاره ئه‌م به‌نده‌یه‌ش ئه‌رکی به‌نده‌یه‌تی به‌جێ نه‌هێناوه. له‌به‌ر ئه‌وه، خاوه‌نه‌که‌ی هه‌ره‌شه‌ی توندوتیژی ئاراسته ده‌کات، تا‌کو مافی به‌نده‌که‌ی خۆی له "ده‌روونی به‌دخواز"ی ئه‌و به‌نده‌یه‌ بسێنێته‌وه!

وێ‌پای ئه‌مانه‌ش، ئه‌و به‌نده‌یه به‌ وازه‌ینانی له په‌رستش (که ئاکام و پوخته‌ی ئامانجی به‌دی‌هێنانی بوونِه‌وهرانه) له سنوور ده‌رچوونی خۆی و ده‌ستدریژی کردنی بۆ سه‌ر "دانست"ی خاوه‌نده و "ویست"ی په‌روه‌رگار، راده‌گه‌یه‌نێت. که‌واته له‌سه‌ر هه‌موو ئه‌مانه، ده‌بێ ئه‌و به‌نده‌یه سزای توندوتیژی بدرێت.

له‌مانه‌ی پێشه‌وه ده‌گه‌ینه ئه‌و ئه‌نجامه‌ی که:

ئه‌و که‌سه‌ی واز له په‌رستش ده‌هێنێت، هه‌روه‌ک سته‌م له خۆی ده‌کات، له کاتی‌که‌دا که خۆی به‌نده‌ی خاوه‌نده، له هه‌مان کاتی‌که‌دا ده‌ستدریژی ده‌کاته سه‌ر مافی که‌مالاتی بوونِه‌وهران و سته‌میان لێ ده‌کات.

به‌لێ، هه‌روه‌ک "کافریتی" بریتی‌یه له: بێ‌نرخ زانیی بوونِه‌وهران و گالته‌ بێ‌کردن، "وازه‌ینانی" له په‌رستش "بریتی‌یه له: ئینکاری کردنی که‌مالاتی بوونِه‌وهران و ده‌ستدریژی‌یه بۆ سه‌ر دانایی په‌روه‌رگار. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌شه که شایسته‌ی ئه‌وه ده‌بێت هه‌ره‌شه‌ی توندوتیژی لێ بکری‌ت و سزای به‌ئازاریش بدرێت.

له مهوه دهرده كه ویت كه قورئانی پیروز شیوازی هه ره شه و گوره شه ی بویه گرتو ته بهر تاكو ئهم "شایسته یی" یه و ئهو "راستی یه ناوبراوه" دهر بریت. كه واته ئهم شیوازه ره وان و ئی عجاز به خشه ی قورئان، له گه ل داخوازیی حال و مه قامدا، كه ناوهر و کی راسته قینه ی ره و انبیزی یه، ته وایه کاویهك و گونجاوه.

○ برسیاری دووه هم:

ئهم هاوړئ یه مان كه وازی له "سروشت" هینا و به ته وای دهستی لئ داته كاند و، ئیستا به بهخته وهری "ئیمان" شاد بووه، ده لیت:

گوئ پاپه لپی هه موو بوونه وهری کی ناو ئهم گهردوونه، له گشت کاروباره کانی و سه رجهمی ئهو ئیشانه ی ئه نجامیان ده دات، به شیوه یه کی ره ها و ته واته ی بۆ: "ویستی خوایی" و "توانستی پهروهر دگاری" راستی یه کی هینده مهن و گه وهریه كه له زهینی كول و كورت یینی ئیمه دا جینی نابیته وه. له کاتیکدا كه به چاوی خویمان "زوری" یه کی له پاده به دهر له به دیه تر اوان و، "ئاسانی" یه کی ره ها له دروستبوونی شتاندا ده یینن. ئنجا له رپی ئهو به لگه به هیز و چه سپینه رانه ی ئیوه شه وه بۆمان ساغ بووه وه كه ئهم ئاسانی یه ی له به دیه تاندا هه یه، هی ئه وه یه كه ئهو بوونه وهرانه تنها "یهك به دیه تهر" یان هه یه، بویه واه ئهو ئاسانی یه یان له دروستبووندا بۆ ره خساوه. ئهمه سه ره پای ئه وهش كه قورئانی پیروز له چهن دین ئایه تی دا زور به راشکاوی ئهم راستی یه ی بریار داوه. وهك ئهم ئایه تانه ی كه ده فهرموون:

﴿مَا خَلَقُكُمْ وَلَا بِعَنُكُمُ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾ (لقمان: ۲۸).

﴿وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ﴾ (النحل: ۷۷).

هه موو ئه مانه، واهو راستی یه ده كه ن (واته راستی ئاسانی به دیه تان) كه ژیری مرؤف په سهن دی بکات و وهری بگریت. به لام ئایا چ "نهینی" و "دانایی" یهك له مانسانی یه دا هه یه؟!

وه لام:

ئهم "نهینی" یه له وشه ی ده هه می "مه کتووبی بیستم" به تایبه تی له پاشکو که ی دا كه شهرحی "وهو علی کل شیء قدير" ده کات، زور به ریکوینکی و بی گومانی و به چه شنیک دنیایی دهر پروون بووه ته وه و به جوانی چه سپینه راوه كه:

هه رکات به دیه تانی سه رجهمی بوونه وهران به توانستی به دیه تهری تاك و ته نیا بسپیریت، ئه واه به ئه ندازه ی به دیه تانی یه کیکیان کاره كه ئاسان ده ییت. به لام

هه‌ر کات به‌دییه‌نیان نه‌دریته پال به‌دییه‌نهری تاك و ته‌نیا و بدریت به‌چهند ده‌ستیکی زۆر،
ئه‌وا به‌دییه‌نیانی تاكه‌یهك شت به‌ئەندازه‌ی به‌دییه‌نیانی هه‌موو بوونه‌وه‌ران به‌لای ئه‌و
ده‌سته زۆرانه‌وه‌ گران و قورس ده‌بی‌ت. واته‌ ئه‌و کاته به‌دییه‌نیانی "تۆو" یك به‌ئەندازه‌ی
به‌دییه‌نیانی "دره‌خت" یك قورس و دژوار ده‌بی‌ت.

به‌لام له‌ کاتی گیرانه‌وه‌ی "دروستکردن" دا بۆ به‌دییه‌نهری راسته‌قینه‌ی تاك و ته‌نیا،
کاره‌که‌ هه‌نده‌ ئاسان ده‌بی‌ت که به‌دییه‌نیانی هه‌موو "بوونه‌وه‌ران" وه‌ك به‌دییه‌نیانی یه‌ك
دره‌خت و، "دره‌خت" یش وه‌ك یه‌ك دانه "تۆو" و، "به‌هه‌شت" یش وه‌ك وه‌رزى به‌هار و،
به‌هاریش وه‌ك تاقه "گول" یکی لى دیت و به‌لایه‌وه‌ ئاسان ده‌بی‌ت.

وا ئیستاش له‌ نیوان سه‌دان به‌لگه‌دا، که له‌ په‌یامه‌کانی تردا به‌ دریشی روو‌غان
کردوونه‌ته‌وه‌، ئاماژه‌ بۆ یه‌ك دوو دانه له‌و به‌لگانه‌ ده‌که‌ین که "نه‌هینی" ی زۆری
بوونه‌وه‌ره‌ له‌ژماره‌ به‌ده‌ره‌کانی به‌رچاومان و، زۆری تاكه‌کانی ئه‌و جۆرانه‌ و، دروست
بوونیان به‌وپه‌ری ئاسانی و له‌وپه‌ری ورده‌کاری و ریکوینکی دا، روون ده‌که‌نه‌وه‌:
بۆ غومونه‌:

به‌رپۆه‌بردنی (سه‌د) سه‌رباز له‌ ژیر فه‌رمان و چاودیری (یه‌ك) ئه‌فسه‌ردا، سه‌د
ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌وه‌ ئاسانه‌ که به‌رپۆه‌بردنی (یه‌ك) سه‌رباز به‌ (سه‌د) ئه‌فسه‌ر بسپیریت!!
هه‌روه‌ها، هه‌ر کات دابین کردنی پێداویستی‌یه‌ سه‌ربازی‌یه‌کانی سوپایه‌کی ته‌واو له
یه‌ك کارگه‌ و مه‌لبه‌نددا بی‌ت و به‌یه‌ك یاسا و یه‌ك فه‌رمان به‌رپۆه‌ بروات که یه‌ك سه‌رکرده
ده‌ری بکات، ئه‌م کاره‌ له‌ رووی زۆری و چه‌ندایه‌تی‌یه‌وه‌، به‌ئەندازه‌ی دابین کردنی
پێداویستی‌یه‌ك دانه سه‌رباز ئاسان ده‌بی‌ت. به‌لام دابین کردنی پێداویستی‌یه‌ك دانه
سه‌رباز، له‌ چه‌ند کارگه‌ و مه‌لبه‌ندیکی جیاجیا و به‌فه‌رمانی چه‌ند سه‌رکرده‌یه‌ك، هه‌ر له
روانگه‌ی چه‌ندایه‌تی‌یه‌وه‌، به‌ئەندازه‌ی دابین کردنی پێداویستی‌یه‌ سوپایه‌کی سه‌ربه‌خۆ و
ته‌واو، گران و قورس ده‌بی‌ت، چونکه‌ ئه‌و کاته دابین کردنی پێداویستی‌یه‌
سه‌ربازی‌یه‌کانی یه‌ك دانه سه‌رباز، به‌ئەندازه‌ی پێویستی‌یه‌ سه‌رجه‌می سوپا، داخواری
کارگه‌ی جۆراوجۆر ده‌بی‌ت!

هه‌روه‌ها به‌ چاو ده‌بیریت:

هه‌زاران دانه‌ میوه‌ و به‌روبووم که ته‌نها یه‌ك دره‌خت ده‌یانگرت، ته‌نها له‌ یه‌ك
ره‌گ و یه‌ك مه‌لبه‌ند و به‌پیی یه‌ك یاسا، مادده‌ پێویسته‌کانی خۆیان وهرده‌ گرن. ئه‌مه‌ش

ئەوئەندە بە سووک و ئاسانی ئەواو دەبێت، کە دەلێنی ئەو درەختە تەنھا یەک دانە بەری گرتووە. ئەمەش بەهۆی "نەینێ"ی یە کبۆن (الوحدة)ەو. یە بەلام ئەگەر بێت و ئەم "یە کبۆن"ە لابیریت و زۆری (الکثرة) لە جێگەی دا دا بنریت، واتە ئەگەر ئەمەو یە کێک لەو میوە و بەروبوومانە ماددە پێویستەکانی خۆیان لە چەند مەلەبەندیکی جیا جیا وەر بگرن، ئەوا بەدیھێنانی یەک دانە بەر بە ئەندازەی بەدیھێنانی درەختێک گران و پڕ لە گیر و گرفت دەبێت. تەنانەت بەدیھێنانی "تۆو" - کە نمونە و پێرستی درەختیکە - بە ئەندازەی خودی درەختە کە قورس و گران دەبێت. چونکە ئەو ماددانەی کە بۆ ژبانی درەختە کە پێویستن، هەر هەمان ماددەشن کە بۆ ژبانی تۆو کە پێویستە بێن.

سەدان نمونە ی تری هاوچەشنی ئەم نمونانە هەن، هەر هەموو شیان ئەو ە پروون دە کە ئەو ە کە: پەیدا بوون و دروستبوونی هەزاران بەدیھێنراو لە ڕینگای "یە کبۆن"ەو ە گەلێ ئاسانترە لەو ە ی کە تەنھا یە ک بەدیھێنراو لە ڕینگای "زۆری" و "بوونی" هاوبەش "ەو ە بێتە ناو جێھانی "بوون" و بەدی بھێنریت.

جا لەبەر ئەو ە ی ئەم راستی ە مان لە چەندین پەیمانی تردا بە دلتیایی ە کی گومان لێ نە کراو چەسپاندووە، ئەوا خۆینەری بەرپێز ە وانە ی ئەو پەیمانە دە کەین. بەلام لێ ە دا تەنھا یە ک "نەینێ"ی گەورە باس دە کەین کە پەیوەندیی بەم ئاسانی ە و ە هەبە و، لە ە ە وانگە ی "زانست" و "قەدەر"ی خوا و "توانست"ی ە ە و ە دگەر ە و ە ە وانیتە مەسەلە کە:

هیچ گومانێک لەو ە دا نی ە یە کە تۆ و ە ک مەرفئیک ە ە یت و، یە کێکیت لەو بوون ە و ە رانە ی کە خوا ە نی "بوون"ن..

جا ئەگەر خۆت تەسلیمی خواوەندی خواوەن "توانستی ە ها" بکەیت، ئەوا لە ماو ە ی چاوتروو کاندنیکدا لە هیچ و "نەبوون"ەو ە بە فەرمانیکێ ئەو خوا ە و بە دەستی توانستی ئەو، دروست دەبێت و "بوون"ت پێ دە بەخشیت. بەلام ئەگەر خۆت تەسلیمی ئەو نە کەیت و بەدیھێنانی خۆت بە "هۆکارە ماددی ە کان" بسپێریت و خۆت تەسلیمی سروشت بکەیت، ئەوا بۆ بەدیھێنانی تۆ (کە تەنھا یە ک دانە کەسیت) دەبێ هەموو ماددە پێویستەکانی دروستبوونت لە هەموو جێھان و گشت گەردووندا کۆ بکێرێنەو ە و، لە چەندین پالتیوگەدا پالتیورین و بە چەندین تاقیکردن ە و ە ی جۆراو جۆردا تێپەر بێن و بە چەندین تەرازووی وردی سەر نە کەر و ە ستیار بکێشیت. چونکە تۆ

بوخته‌یه کی رینکوپینک و پیرستیک بچووک و بهروبوومیک پینگیشتوی سهرجه‌می هم گهردوونه‌یت و، هه‌گه‌یه‌کیت که گشت ماده سهره‌کی‌یه‌کانی گهردوونت تیدا جهم کراون.

به‌ئی، هم گهران و پشکین و کۆکردنه‌ویه - ئه‌و کاته - شتیک پئویست ده‌ییت، چونکه هۆکاره‌ی ماده‌ی‌یه‌کان جگه‌له (کۆکردنه‌ویه و پیکه‌ینان) هیچ شتیک تریان له توانادانی‌یه. ئه‌وه‌تا لای هه‌موو ژیران و خاوه‌ن هه‌ستان چه‌سپاوه که هۆکاره‌ی ماده‌ی‌یه‌کان ناتوان هیچ ماده‌یه‌ک له "نه‌بوون" هه‌دروست بکه‌ن و "بوون" ی‌پی بیه‌خشن. جا له‌بهر ئه‌وه‌ی هۆکاره‌ی ماده‌ی‌یه‌کان ناتوان له "نه‌بوون" هه‌و هیچ شتیک به‌دی به‌ین، ئه‌وا بۆ دروستکردنی جه‌سته‌ی هه‌ر زینده‌وه‌رینک (گهر و دابرت جه‌سته‌ی زینده‌وه‌ر هۆکاره‌ی ماده‌ی‌یه‌کان دروستی بکه‌ن) ده‌بی گشت ماده پئویسته‌کانی دروستبوونی له هه‌موو گۆشه و جیگایه‌کی جیهاندا کۆ بکریته‌وه!

بۆ خۆت له‌م نمونه‌یه‌وه راده‌ی ئه‌و ئاسانی‌یه‌بزانه که له‌پێی "یه‌کبوون" و "یه‌کتایی" دا هه‌یه و، له‌ئەندازه‌ی گرانی و گه‌رو گرفته‌کانی به‌دییه‌نایش تی‌بگه که له‌رینگای "بوونی هاوبه‌ش" و "گومرایی" دا دینه‌کایه‌وه.

دووه‌میان:

له‌روانگه‌ی "زانستی خوایی" شه‌وه‌ ئاسانی‌یه‌کی ره‌ها له‌به‌دییه‌نندا هه‌یه. ئه‌ویش به‌دریژی به‌م جوهری خواره‌ویه:

"قه‌ده‌ری خوا" جوهریکه له‌"زانستی خوا". جا ئهم قه‌ده‌ره، ئەندازه‌ی هه‌موو شتیک له‌و زانیاری‌یه‌دا دیاری ده‌کات. وه‌ک بلیی قالیکی مه‌عنه‌وی و تایبه‌تی ئه‌و شته‌ییت. که‌واته ئه‌و ئەندازه‌یه‌ی که له‌قه‌ده‌ری خوادایه، وه‌ک نمونه و نه‌خشه‌ی ئه‌و شته‌وایه که له‌"زانست" ی‌خوادا دیاری کراوه و له‌پاشاندا به‌دی ده‌هینریت. جا هه‌رکات "توانست" ی‌خوای گه‌وره ئه‌و شته به‌دی ده‌هینیت ئه‌وا به‌وپه‌ری ئاسانی له‌سهر ئه‌و ئەندازه و نه‌خشه‌یه به‌دی ده‌هینیت که زووتر "قه‌ده‌ری خوا" نه‌خشه‌که‌ی بۆ کیشابوو.

جا ئه‌گهر به‌دییه‌نانی ئه‌و شته له‌نه‌بوونه‌وه، نه‌دریته پال ئه‌و خوایه‌ی که خاوه‌نی زانستیک ره‌ها و ئەزه‌لی و گه‌وره‌یه و، به‌توانا و شکۆمه‌نده، ئه‌وا نه‌ک هه‌ر تهنه‌ها هه‌زاران گه‌روگرفت په‌یدا ده‌بن، به‌لکه‌ سهدان مه‌حالیش دینه‌پیش! چونکه ئه‌گهر چه‌شنی حاله‌تی یه‌که‌م ئه‌و ئەندازه‌یه‌ی که له‌"قه‌ده‌ر" و "زانست" ی‌خوای گه‌وره‌دا دیاری

کراوه له کایه دا نه بێت، ئەوا دەبێ ههزاران قالبی ماددی و خاوهن "بوونی دهره کی" له جهستهی بچووکی ئەو زینده و ههردا به کار بهێنرێن!

دهسا تویش له روانگهی ئەم نموونهیهوه بۆ خۆت لهو ئاسانییه رهههیه تی بگه که له بهدیهیان و دروستکردندا ههیه کاتی رپی "یه کتایی" لهم مهسهلهیهدا رهچاو ده کریت. ههروهها پهی بهو گیر و گرفتانهش بیه که له رینگای هاوبهش بریاردان و گومرایی دا ههن. پاشان ئەو حهقیقهته راست و بهرز و بلند ههش بزانه که ئەم ئایهته پیروژه دهری دهپریت و رابده گهیه نیت که دهفرموی:

﴿وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ﴾ (النحل: ۷۷).

○ پرساری سی ههم:

ئهم مرقهیه که له پێشدا دوزمنایهتی له گهڵ ئیماندا ده کرد و ئیستا پپی بههره مهنده بووه، ده لیت:

بۆچی فهیله سووفه توند پوهه کانی سهردهم ده لیت: (هیچ شتیک له "بوون" هوه به رهو "نه بوون" ناروات و له ناو ناچیت و، له "نه بوون" یشهوه هیچ شتیک دروست نا کریت). که ئەم ههش به دهسته واژهی "الماده لا تُفنى ولا تُستحدث" دهره برن؟ ههروهها پپیان وایه که ئەو شتهی گهر دوون به رپوه ده بات تهنها بریتییه له پیکههیان و شیتهلکردنی مادده؟! وه لام:

ئهو فهیله سووفانهی که له روانگهی نووری قورئانی پیروژه وه نهیان روانیوه ته گهر دوون و، له کلار پوزنهی "سروشت" و "هۆکاره کان" هوه سهیریان کردووه، بۆیان دهر کهوتووه که: هاتنه دی و یه کگرتی ئەم بوونه وهرانه له رپی "سروشت" و "هۆکاره کان" هوه گریمانیکی به تهواوهتی به تالاه و هینده گیر و گرفتی تیدایه که به دیهاتنیان لهو رینگایه وه ده کات به کاریکی تهستهم و مه حال، وهك ئەوهی که ئیمه له گریمان و مه حاله کانی پپشوودا پروومان کردووه. له بهر ئەوه، ئەم فهیله سووفانه سه بارهت بهم گیر و گرفته وه بوون به دوو به شه وه:

بهشی یه که میان: بوون به "سؤفستانی" و به تهواوی دهستیان له ژیری خویان داشۆرد، ئەو ژیری یه ههستیارهی که مرقی له ئاژهل پپ جیا کراوه ته وه. ئەم به شهیان که ئەم رینگهیان گرت بهر، کهوتنه ناوهندی پلهیه کی زۆر نزم تر له هی ئاژه لان. چونکه سهیریان کرد ئینکاری کردنی بوونی بونه وهران و بوونی خۆشیان، به لای ژیری یه وه

گهلنی ئاسانتره له وهی کاروباری به‌دیھێنان به‌ده‌ست "سروشته" و "هۆکاره‌کان" هوه
بیته! بهم چه‌شنه، ئهم به‌شه‌یان له‌سه‌ر لووتکه‌ی که‌مالی ژیری یه‌وه به‌ره‌و که‌نده‌لان و
لیتاوی نه‌فامیی په‌ها بی‌یان هه‌لخلیسکا و شۆر بوونه‌وه.

به‌شی دوو هه‌میشیان: سه‌رنجیان داوه که‌ ئه‌گه‌ر "سروشته" و "هۆکاره‌کان"
به‌دیھێنهری بوونه‌وه‌ران بن، وه‌ک گومراییان له‌و باوه‌ره‌دان، ئه‌وا به‌دیھێنانی شتیکی ته‌واو
بچووکێ ته‌نانه‌ت وه‌ک "میشووله" یان "تۆ" چه‌نده‌ها گه‌یرو گه‌رفتی له‌ژماره‌به‌ده‌ری دیته
رێ و پێوستی به‌ توانستیکی هێنده‌ مه‌زن ده‌بیته که‌ ژیری مرۆف په‌یی پێ نه‌بات. له‌به‌ر
ئهو، خۆیان به‌ ناچار زانیوه که‌ ئینکاری خودی به‌دیھێنان بکه‌ن و بلین: (هیچ شتیکی
له‌ نه‌بوونه‌وه به‌دی ناهێنیت)! پاشان سه‌رنجیان داوه که‌: له‌ناو بردن و نه‌هیشتنی هه‌ر
شتیکیش کاریکی مه‌حاله، ئیتر بۆ خۆیان به‌ریاریان داوه که‌: (هیچ شتیکی خاوه‌ن
"بوون" له‌ بوونه‌وه‌ردا له‌ناوناچیت) و، به‌ خه‌یالی خۆیان "بوون"ی بوونه‌وه‌رانیان به‌
چه‌ند بارو دۆخیکی ئیعتیباری (گوێره‌یی) ی وه‌ک "شیته‌لکردن و پیکه‌هاتن" لیکداوه‌ته‌وه،
که‌ له‌ ئه‌نجامی بزوتنی گه‌ردیله‌کانی بوونه‌وه‌ر و ته‌وژم و شه‌پۆله‌کانی "رێکه‌وت" هوه
په‌یدا ده‌بن!

ده‌سا فه‌رموو سه‌رنجیکی ئه‌وانه‌ بده که‌ خۆیان له‌ پێشه‌نگی عاقل و تیگه‌یشتوان و
لووتکه‌ی که‌مالی "ژیری" دا داناوه، با بزانیته که‌ له‌ کام شیرو دۆلی گه‌وجی و نه‌زانی دا
ده‌خولینه‌وه!

له‌مه‌شه‌وه بۆ خۆت بزانه که‌ چۆن رێبازه‌کانی "گومرایی" ئهم مرۆفه‌ رێز لیگه‌راوه
ده‌خه‌نه هه‌لوێستیکه‌وه که‌ مایه‌ی گالته‌جاری و سووکایه‌تی بیته، کاتی پۆلی
ئیمانه‌ که‌ی له‌ کار ده‌خات!

ئیمه‌ش له‌ لایه‌نی خۆمانه‌وه لێیان ده‌پرسین که‌:

ئایا چ شتیکی له‌ توانستی ئهو که‌سه‌وه به‌ دوور ده‌زانریت که‌ هه‌موو سالتیک له‌سه‌ر
رووی زه‌وی دا چوارسه‌ ده‌هزار جۆری زینه‌ده‌وه‌ر به‌دی ده‌هینیت؟ ئهو که‌سه‌ی که‌
هه‌موو ئاسمانه‌کان و زه‌ویی له‌ ماوه‌ی شه‌ش پۆژدا دروست کردووه‌ و، له‌ هه‌موو
به‌هاریکیشدا گه‌ردوونیکی زیندووی نوێ - که‌ له‌ سه‌رجه‌می گه‌ردوون ورده‌ کاری و
دانایی زیاتری پێوه‌ دیاره - له‌ ماوه‌ی شه‌ش هه‌فته‌دا دروست ده‌کات؟

ئهو خواوه‌نده به‌دیھێنهر و به‌توانایه‌ی که‌ به‌ "توانست" ی خۆی پلان و ئه‌ندازه‌ی
هه‌موو ئهو بوونه‌وه‌رانه‌ی له‌ "زانست" ی خۆی دا دیاری کردووه‌ و نه‌خشه‌ی بۆ

کیشاون، چون به دیهینانی ئەو بوونەوهرانەى لەتوانادا ناییت لەکاتیکدا کە بهوپه‌ری ئاسانی به‌دیان ده‌هینیت و ده‌یانخاته‌ روو، به‌ وینه‌ی ئاسانی ده‌رخستنی "نووسراویکی نه‌بیراو" ته‌نها به‌ هینانی مادده‌یه‌کی کیمیایی تایه‌ت به‌سه‌ر ئەو نووسینه‌دا؟

جا ئیتر به‌ دوور زانیی به‌خشینی "بوونی ده‌ره‌کی" به‌و بوونەوهرانەى کە له‌ "زانست"ی خواى گه‌وره‌دا هەن و نه‌خشه‌یان بۆ کیشراوه‌ و به‌ پوالت دیار نین و به‌ "عه‌ده‌م" ناو ده‌برین، به‌ دوور زانیی ئەم کاره‌ له‌ توانستی ئەزه‌لیی خواى گه‌وره‌وه‌، پاشان ئینکاری کردنی خودی به‌دییه‌نان، له‌ راستی دا گه‌وجایه‌تی‌یه‌کی گه‌لی زیاتره‌ له‌ ه‌ی نه‌فامی و گه‌وجایه‌تی سۆفستایی‌یه‌کان!

ده‌روونی ئەو سه‌ر لى شیواوانه‌، کە تابلیی کۆله‌وار و ده‌سته‌وسانن و، به‌شینکی جوزئی و یه‌کجار که‌می ویست و ئیختیار نه‌بێ هیچی تر شك‌ نابهن، له‌ سنووری خۆیان لایان داوه‌ و لافى فیرعه‌ونایه‌تی لى ده‌ده‌ن. جا کە ئەوانه‌ سه‌رنج له‌ خۆیان ده‌ده‌ن و ده‌بینن: "له‌ناو بردن" و "به‌دییه‌نان"ی هیچ شتیکیان له‌توانادا نی‌یه‌، چ گه‌ردیله‌یه‌ک بی‌ت و چ هه‌ر مادده‌یه‌ک کە له‌ "نه‌بوو" و ه‌یچه‌وه‌ دروستی بکه‌ن..

ئع‌جا کە ده‌بینن ئەو "سروش‌ت" و ه‌ۆ کاره‌ ماددی‌یانه‌ش پالیا پێوه‌ داوه‌ و شانازی به‌ په‌رس‌تیانه‌وه‌ ده‌که‌ن، ئەوانیش سه‌رتاپا کۆله‌وار و ده‌سته‌وسانن و توانایان نی‌یه‌ له‌ نه‌بوون‌وه‌ ه‌یچ شتیک به‌دی به‌ینن، کاتیک ئەمانه‌ لی‌ک ده‌ده‌نه‌وه‌، گه‌وجایه‌تی‌یان ده‌گاته‌ ئەو پاده‌یه‌ی کە ب‌ریاریکی گشتی ده‌ربکه‌ن و بلین: "المادة لا تُفنى ولا تُستحدث". واته‌ مادده‌ نه‌ له‌ناو ده‌بریت و نه‌ به‌دی ده‌هینریت. ده‌شیانه‌ویت "توانست"ی بى‌ سنوور و په‌های خواوه‌ند ب‌خه‌نه‌ ژیر پ‌کیفی ئەو ده‌ستووره‌ هه‌له‌ و نا‌په‌وا و ساکاره‌یانه‌وه‌^(۱).

به‌لێ، خواى گه‌وره‌ی خواوه‌ن توانستی په‌ها و شکۆمه‌ند، به‌ دوو جۆر شتان به‌دی ده‌هینیت:

(۱) زانستی ئەمرۆ لایه‌نه‌ چه‌ته‌کانی ئەم وته‌یه‌یان پ‌است کردووه‌ته‌وه‌. به‌ تایه‌ت تیۆری "ته‌قیه‌وه‌ معزکه‌ BIG BANG" کە زۆریه‌ی زانیانی ئەم سه‌رده‌مه‌ پ‌شتی ده‌گرن. بۆ زیاده‌ شاره‌زایی ل‌هم رووه‌وه‌، به‌ وردی ب‌روانه‌ کتیبی "نه‌ینیی ته‌ستیره‌کان" وه‌رگ‌یراوی مامۆستا "م‌حسین عه‌لی ئەحمه‌د" و، کتیبی "الانفجار الکبیر" کە لی‌کۆلینه‌وه‌یه‌کی زانستی‌یه‌ و ئەو تیۆره‌ پ‌وون ده‌کاته‌وه‌. شایانی باسه‌ کە پ‌نگه‌ زانستی‌یه‌کانی ئەمرۆی تۆری ئینته‌رنیت، پ‌ۆز له‌ دواى پ‌ۆز، به‌لگه‌ی به‌ه‌یز و نوێ بۆ پ‌شتگیری ئەو تیۆره‌ و پ‌استی "به‌دییه‌نان" پ‌شکه‌ش ده‌که‌ن. خۆ ئەگه‌ر دژه‌ بۆچوونه‌کانی ئەم پ‌استی‌یه‌ به‌ کۆله‌که‌ی ده‌ره‌وه‌ی بازنه‌ی زانست و به‌ زۆره‌ ملن‌ راگیر نه‌کرانایه‌، ئەوا هه‌ر له‌میۆ بوو ئالای س‌پ‌یان به‌ ئاشکرا هه‌لده‌کرد، وه‌ک ئەوه‌ی به‌ زمانى حال هه‌لیان کردووه‌! (وه‌رگ‌یر)

یه که میان: به‌دییه‌ئان و دروستکردن. واته له "نه‌بوون" و هیچه‌وه "بوون" ده‌به‌خشیت به‌وشته‌ی که دروستی ده‌کات و، ئنجا هه‌ر شتیکیش ئه‌و به‌دییه‌ئانه‌وه پئیستی پئی بییت، هه‌ر ئه‌و خوایه، له نه‌بوونه‌وه یۆی به‌دی ده‌هیئیت و بیشکه‌شی ده‌کات.

دوو‌هه‌میان: به‌بنیاتنان و سنه‌ت و ورده‌کاری. واته بۆ مه‌به‌ستی ده‌رخستنی که‌مالی دانستی خۆی و، بۆ ئاشکرا کردنی دره‌وشانه‌وه‌ی زۆربه‌ی ناوه‌ جوانه‌کانی و، دانسته‌ ورد و زۆره‌کانی تری جگه‌ له‌مانه‌ش، هه‌ر له‌ توخمه‌کانی بوونه‌وه‌ر، به‌شیک له‌ بوونه‌وه‌ران به‌دی ده‌هیئیت و بنیاتنان ده‌نیست و، به‌پئی یاسا‌کانی "پۆزیدان" هه‌ندیک له‌ ماده‌ و گه‌ردیلانه‌ی که‌ هه‌موویان گوێ‌رایه‌لی فه‌رمانه‌کانی ئه‌ون، بۆ ئه‌و بوونه‌وه‌ره ده‌نیست تا‌کو بنیاتنانی "بوون" ی ئه‌ویان پئی ته‌واو بکات.

به‌م جۆره بۆمان ده‌رده‌که‌وێت که: خواوه‌ندی خواهن توانستی په‌ها، به‌ دوو جۆر و دوو شیواز بوونه‌وه‌ران به‌دی ده‌هیئیت: "به‌دییه‌ئان" و "بنیاتنان". که‌واته له‌ناوبردنی شتیکی "بوو" و به‌دییه‌ئانی شتیکی "نه‌بوو" ی گه‌لی به‌لاوه‌ ئاسانه. ته‌نانه‌ت ئه‌مه‌ یاسای کارگیر خاوه‌نده‌ له‌ گه‌ردووندا.

جائێتر دوا‌ی ئه‌مانه، گه‌ر که‌سیک له‌ناوبردنی ئه‌و بوونه‌وه‌رانه‌ی که‌ له‌ به‌هاراندا خوا‌ی گه‌وره‌ به‌دییه‌ئیت، له‌و توانسته‌ به‌ دوور بزانیست که‌ هه‌موو به‌هاریک پتر له‌ سنی سه‌ده‌زار جۆری بوونه‌وه‌ران و زینده‌وه‌ران دروست ده‌کات و، شکل و شیوه‌ و سیفه‌ت و چۆنیی و حا‌له‌ت و ته‌نانه‌ت گه‌ردیله‌کانیشیان له‌ نه‌بوونه‌وه‌ به‌دی ده‌هیئیت.. ئه‌و که‌سه‌ی "به‌دییه‌ئان" و "له‌ناوبردن" له‌م توانسته‌وه‌ به‌ دوور بزانیست و بلیت: "ئه‌و توانسته‌ ناتوانیست هیچ شتیکی له‌ نه‌بوونه‌وه‌ به‌نیسته‌ بوون" ده‌بی خۆی له‌ناوبجیست و نوقمی تاریکستانی "نه‌بوون" بیست!

ئه‌م مرقفه‌ی که‌ وازی له‌ "سروشته‌" هیئا و پینگای "حه‌قیقه‌ت" ی گرت‌ه‌به‌ر، ده‌لیت: (به‌ ئه‌ندازه‌ی هه‌موو گه‌ردیله‌کان سوپاس بۆ خوا‌ی گه‌وره‌، که‌ یارمه‌تی دام‌ ئیمانی ته‌واوه‌تیم ده‌ستگیر بیست و له‌ وه‌هم و گو‌م‌رایی په‌کانیش ده‌ربازی کردم و، سه‌رجه‌می دوودلی و گو‌مانه‌کانیشم نه‌مان و له‌ناو‌چوون)!

الحمد لله على دين الإسلام وكمال الإيمان.

﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾.

بریسکه‌ی بیست و چواره‌م

په‌یامی پۆشته‌یی

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزُوجَكِ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ﴾

تا کۆتایی ئایه‌ته‌که له سووره‌تی: (الأحزاب: ۵۹)

ئهم ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ فه‌رمان به‌ شه‌رمکردن و پۆشته‌یی ده‌دات. به‌لام رای شارستانی‌یی ساخته‌ پی‌چه‌وانه‌ی ئهم فه‌رمانه‌ پهره‌ردگاری‌یه‌یه‌؛ شه‌رمکردن و پۆشته‌یی بۆ ئافره‌ت به‌ کاریکی سروشتی نازانیت، به‌لکو به‌ کۆت و دیلیی داده‌نیت بۆیان^(۱).
وا ئیمه‌ش له‌ نیوان چه‌نده‌ها دانایی (حیکمه‌ت) زۆر و زه‌به‌نده‌دا له‌وانه‌ی که به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ن ئهم فه‌رمانه‌ پیرۆزه‌ی قورئان سروشتی ئافره‌تان داخوایه‌تی و، پی‌چه‌وانه‌ی ئهم فه‌رمانه‌ش دژی سروشتیانه‌، ته‌نها چوار دانایی باس ده‌که‌ین:
♦ دانایی یه‌که‌م:

شه‌رمنی و پۆشته‌یی کاریکی سروشتی یه‌ بۆ ئافره‌تان و سروشتیان داخوایه‌تی، چونکه‌ ئافره‌ت نه‌رمی و لاوازی تیکه‌لی به‌دیها‌ت‌نیان بووه‌ و، له‌ ده‌روونی خۆیاندا هه‌ست

(۱) ئهمه‌ بره‌گه‌یه‌ که له‌ "لائحه‌" یه‌ی پێشکه‌ش به‌ دادگای "ته‌میز" کرا و، له‌ به‌رده‌می دادگادا خۆیندرایه‌وه‌ و دادگای بێ ده‌نگ کرد و، بوو به‌ په‌راوێزی ئهم مه‌قامه‌:
(منیش به‌ دادگای به‌رێزی وه‌زاره‌تی دادگه‌ری ده‌لیم:

تاوانبارکردنی که‌سێک که‌ به‌رز و پیرۆزترین ده‌ستووری خوایی ته‌فسیر ده‌کات، ئه‌و ده‌ستووره‌ی که‌ حه‌قی راسته‌قینه‌یه‌ و له‌ هه‌موو سه‌رده‌میکدا و له‌ ماوه‌ی هه‌زار و سێ سهد و په‌نجا سالدای سێ سهد و په‌نجا ملیۆن موسلمان له‌ کاروباری ژبانی کۆمه‌لایه‌تییاندا پرس و رایان بێ‌یه‌تی و په‌فتاری بێ‌ ده‌که‌ن.. ئه‌و که‌سه‌ی که‌ له‌ ته‌فسیره‌که‌ی دا پێشت به‌و شتانه‌ ده‌به‌ستیت که‌ سێ سهد و په‌نجا ته‌فسیر نووس تیا‌یاندا یه‌کیان گرتووه‌ و سه‌لماندوویانه‌ و، شوێن ئه‌و بیروباوه‌ره‌ که‌وتوه‌ که‌ باپیرانی پێش‌و‌مان له‌ ماوه‌ی هه‌زار و سێ سهد و په‌نجا سالدای باوه‌ریان پێی بووه‌.. تاوانبارکردنی ئهم ته‌فسیر نووسه‌، بریاریکی سته‌مکارانه‌یه‌ و، بێ هیچ گومانیک دادگه‌ری - ته‌گه‌ر له‌ پروی زه‌وی دا هه‌بیت - په‌فزی ده‌کات و ده‌ست به‌ پروی ئه‌و پرێساره‌وه‌ ده‌نیت و هه‌لی ده‌هه‌شینه‌وه‌). (دانه‌ر)